

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **107** Ljubljana, torek **17. 12. 2024**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXIV**

PRESEDNICA REPUBLIKE

3410. Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Mongoliji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a) in četrtega odstavka 17.a člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD, 31/15 in 30/18 – ZKZaš) izdajam

U K A Z

o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Mongoliji

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Mongoliji s sedežem v Pekingu postavim Boštjana Malovrha.

Št. 501-03-36/2024-2
Ljubljana, dne 16. decembra 2024

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

3411. Ukaz o postavitvi stalnega predstavnika Republike Slovenije pri Svetovni turistični organizaciji (UN Tourism)

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a) in četrtega odstavka 17.a člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD, 31/15 in 30/18 – ZKZaš) izdajam

U K A Z

o postavitvi stalnega predstavnika Republike Slovenije pri Svetovni turistični organizaciji (UN Tourism)

Za stalnega predstavnika Republike Slovenije pri Svetovni turistični organizaciji (UN Tourism) s sedežem v Madridu postavim mag. Tadeja Rupla.

Št. 501-03-37/2024-2
Ljubljana, dne 16. decembra 2024

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

MINISTRSTVA**3412. Pravilnik o spremembi Pravilnika o določitvi cene obrazcev potnih listin**

Na podlagi prvega odstavka 12. člena Zakona o potnih listinah (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo) minister za notranje zadeve v soglasju z ministrico za zunanje zadeve izdaja

**P R A V I L N I K
o spremembi Pravilnika o določitvi cene
obrazcev potnih listin**

1. člen

V Pravilniku o določitvi cene obrazcev potnih listin (Uradni list RS, št. 65/13, 79/14, 97/14, 49/15, 79/16, 157/20, 94/22 in 128/22) se v 2. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Cene obrazcev potnih listin so:
- potni list 36,56 EUR,
 - diplomatski potni list 36,56 EUR,
 - službeni potni list 36,56 EUR,
 - potni list za vrnitev 6,86 EUR.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-282/2024
Ljubljana, dne 12. decembra 2024
EVA 2024-1711-0017

Boštjan Poklukar
minister
za notranje zadeve

Soglašam!
Tanja Fajon
ministrica
za zunanje in evropske zadeve

3413. Pravilnik o spremembi Pravilnika o izvrševanju Zakona o osebni izkaznici

Na podlagi prvega in tretjega odstavka 6. člena, drugega odstavka 9. člena, sedmega in osmega odstavka 13. člena, petega odstavka 15. člena ter enajstega odstavka 19. člena Zakona o osebni izkaznici (Uradni list RS, št. 35/11, 41/21 in 199/21) minister za notranje zadeve izdaja

**P R A V I L N I K
o spremembi Pravilnika o izvrševanju Zakona
o osebni izkaznici**

1. člen

V Pravilniku o izvrševanju Zakona o osebni izkaznici (Uradni list RS, št. 31/22) se 5. člen spremeni tako, da se glasi:

- »5. člen
(ceni obrazcev)

(1) Cena obrazca osebne izkaznice, ki se izda na vlogo državljana do dopolnjenega 12. leta starosti, je 20,05 eura.

(2) Cena obrazca osebne izkaznice, ki se izda na vlogo državljana po dopolnjenem 12. letu starosti, je 20,95 eura.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-283/2024
Ljubljana, dne 13. decembra 2024
EVA 2024-1711-0016

Boštjan Poklukar
minister
za notranje zadeve

**3414. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o nošenju, hrambi in vzdrževanju
orožja, o vrstah in nošenju uniforme
pravosodnih policistov in njihovih položajnih
oznakah ter o uporabi, označitvi in opremljenosti
vozil**

Na podlagi četrtega odstavka 234. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18, 200/20 – ZOOMTVI, 141/22 in 83/24) ministrica za pravosodje izdaja

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o nošenju, hrambi in vzdrževanju orožja,
o vrstah in nošenju uniforme pravosodnih
policistov in njihovih položajnih oznakah
ter o uporabi, označitvi in opremljenosti
vozil**

1. člen

V Pravilniku o nošenju, hrambi in vzdrževanju orožja, o vrstah in nošenju uniforme pravosodnih policistov in njihovih položajnih oznakah ter o uporabi, označitvi in opremljenosti vozil (Uradni list RS, št. 85/09, 28/14, 38/14 – popr. in 163/21) se v 2. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pravosodni policisti lahko za izvrševanje uradnih nalog nosijo in v skladu s pogoji iz šeste točke petega odstavka 239. člena in 240. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18, 200/20 – ZOOMTVI, 141/22 in 83/24) uporabljajo kratkocevno ali dolgocevno orožje.«.

2. člen

V 24. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za čiščenje uniforme pripada pravosodnim policistom nadomestilo za kemično čiščenje ali enkratno letno denarno nadomestilo.«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Nadomestilo za kemično čiščenje se izplača na podlagi predloženega računa za dejansko kemično čiščenje uniforme največ do višine skupnega letnega zneska. Skupni letni znesek nadomestila za kemično čiščenje, ki znaša šestkratnik povprečne na trgu preverjene vrednosti čiščenja enega osnovnega kompleta uniforme, ki ga sestavljata suknjič in hlače, in eno čiščenje zimске bunde, določi generalni direktor za vsako leto posebej, najpozneje do konca meseca januarja za tekoče leto.

(5) Višino enkratnega letnega denarnega nadomestila za čiščenje uniforme, ki znaša povprečno, na trgu preverjeno vrednost čiščenja dveh suknjičev in trojih hlač, določi generalni direktor za vsako leto posebej, najpozneje do konca meseca januarja za tekoče leto.

(6) Pravosodni policist lahko koristi le eno vrsto nadomestila za čiščenje uniforme. Pravosodni policist najkasneje do konca meseca januarja tekočega leta odgovorni osebi v zavodu sporoči, katero vrsto nadomestila bo koristil v tekočem letu. Novo sprejeti pravosodni policisti takoj ob nastopu dela sporočijo katero vrsto nadomestila bodo koristili za ta namen.

(7) Enkratno letno denarno nadomestilo za čiščenje uniforme se izplača enkrat letno, skupaj s plačo za mesec julij. Za novo sprejete pravosodne policiste, ki so začeli opravljati delo v tekočem letu, se enkratno letno denarno nadomestilo izplača enkrat letno, skupaj s plačo za mesec julij ali mesec december.«.

Dosedanji četrti odstavek postane osmi odstavek.

3. člen

V 26. členu se v prvem odstavku za besedo »jopič« črta vejica in doda besedilo »in dežna jakna«, besedilo »srajca z dolgimi rokavi in srajca s kratkimi rokavi« pa se črta.

V drugem odstavku se za besedo »jopič« črta vejica in doda besedilo »in dežna jakna«, besedilo »srajca z dolgimi rokavi in srajca s kratkimi rokavi« pa se črta.

4. člen

V 27. členu se za besedilom »letni-prehodni čevlji« doda besedilo », z in brez membrane«.

5. člen

V 29. členu se črta besedilo »pulover,«.

6. člen

V 32. členu se v prvi alineji črta besedilo »srajco s kratkimi rokavi,«, za besedilom »opasač,« se doda besedilo »dežno jakno,«, besedilo »kravato s kratkimi rokavi« pa se nadomesti z besedilom »kopo s senčnikom«.

V drugi alineji se črta besedilo »srajco s kratkimi rokavi,«, za besedilom »opasač,« se doda besedilo »dežno jakno,«, besedilo »kravato s kratkimi rokavi« pa se nadomesti z besedilom »kopo s senčnikom«.

7. člen

V 33. členu se v prvi alineji črtajo besedilo »hlače,«, besedilo »pas, srajco s kratkimi in dolgimi rokavi,« in besedilo »kravato s kratkimi rokavi,«, za besedilom »opasač,« pa se doda besedilo »dežno jakno, kopo s senčnikom,«.

V drugi alineji se črtajo besedilo »hlače ali krilo,«, besedilo »pas, srajco s kratkimi in dolgimi rokavi,« in besedilo »kravato s kratkimi rokavi,«, za besedilom »opasač,« pa se doda besedilo »dežno jakno, kopo s senčnikom,«.

8. člen

V 34. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Med izvajanjem varovanja in drugih nalog na varovanem območju zavoda lahko pravosodni policisti uporabljajo tudi kopo s senčnikom.«.

9. člen

V 37. členu se drugi odstavek črta.

Dosedanji prvi odstavek postane besedilo člena in se odznači.

10. člen

V 38. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo »Poveljnik posameznega zavoda lahko odredi, da se svečana uniforma nosi na drugih mestih, kjer imajo pravosodni policisti stik z zunanjimi obiskovalci.«.

11. člen

V 41. členu se v drugem odstavku za besedilom »zelene barve« doda besedilo »z rumeno obrobo«.

12. člen

V 44. členu se v tretjem odstavku za besedilom »dodelitve uniforme« dodata vejica besedilo »glede na razpoložljiva sredstva za ta namen«, besedilo »Minimalni znesek iz tega odstavka se« se nadomesti z besedilom »Znesek iz tega odstavka se«, beseda »dvojih« pa se nadomesti z besedo »enih«.

Deseti odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(10) Pripadajoča količina delov uniform ob prvi dodelitvi je določena v naslednji preglednici:

	Normativ prve dodelitve	Največja količina naročila
SPLOŠNA OBLAČILA		
delovni kombinezon – suknjič	2	2
delovni kombinezon – hlače	2	2
polo majica – kratek rokav	5	5
Puli	4	4
moška majica z dolgimi rokavi	po potrebi	4
moška majica s kratkimi rokavi	po potrebi	4
moške hlače	1	2
ženske hlače ali krilo	1	2
športni jopič	1	1
ženska majica z dolgimi rokavi	po potrebi	4
ženska majica s kratkimi rokavi	po potrebi	4
dežna jakna	po potrebi	1
dežne hlače (vodniki sl. psov in inštr. streljanja)	po potrebi	1
OBUTEV		
letno-prehodni čevlji (z membrano)	1	2
letno-prehodni čevlji (brez membrane)	1	2
zimski čevlji	1	2
terenski čevlji (vodniki službenih psov)	po potrebi	2
moški letno prehodni čevlji (svečani)	po potrebi	2
SVEČANI DODATKI		
suknjič	po potrebi	2
kravata – samovezna	po potrebi	2
moška bela srajca – dolg rokav	2	5
moška bela srajca – kratek rokav	2	5
ženska bela srajca – dolg rokav	2	5
ženska bela srajca – kratek rokav	2	5
označba imena – kovinska	po potrebi	2
plašč	po potrebi	1
moške svečane hlače	po potrebi	2
ženske svečane hlače ali krilo	po potrebi	2
kapa s ščitnikom	1	1
ZIMSKI DODATKI		
bunda s termo vložkom	1	1
volnena kapa	1	1
zimsko podoblačilo (hlače)	2	2
rokavice	1	1
DRUGI DELI UNIFORM		
pas	1	1

pas opasača	1	1
objemka s karabinom	1	1
etui (torbica) za rezervni nabojnik	1	1
etui (torbica) za lisice	1	1
etui (torbica) za plinski razpršilec	1	1
etui (nosilec) za tonfo palico	1	1
obesek za ključke s karbonsko vrstico	1	2
nogavice letne	5	10
nogavice zimske	5	10
kravata – regat	1	2
oznaka za kapo	po potrebi	1
epoleta	po potrebi	4
kravatna igla	1	2
položajna oznaka	2	4
označba imena	2	4
kapa s senčnikom	1	1

OPREMA ZA VZDRŽEVANJE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI		
kimono – bela	1	1

«.

KONČNA DOLOČBA

13. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-145/2024
Ljubljana, dne 12. decembra 2024
EVA 2024-2030-0030

Andreja Katič
ministrica
za pravosodje

USTAVNO SODIŠČE

3415. Odločba o ugotovitvi, da Sklep o nedopustnosti razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o parlamentarni preiskavi (ZPPre-A, EPA 1470-IX) ni v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-109/24-9
Datum: 20. 11. 2024

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo politične stranke Slovenske demokratske stranke, Ljubljana, na seji 20. novembra 2024

o d l o č i l o:

Sklep o nedopustnosti razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o parlamentarni preiskavi (ZPPre-A, EPA 1470-IX) (Uradni list RS, št. 83/24) ni v neskladju z Ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Predlagateljica (pobudnica referendumu) navaja, da je Sklep o nedopustnosti razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o parlamentar-

ni preiskavi (ZPPre-A, EPA 1470-IX) (v nadaljevanju Sklep) v neskladju s 1., 2., 3., 44., 90. in 93. členom Ustave, da posega v pravico do referendumu in jo bistveno omejuje ter pomeni zlorabo zakonodajne pristojnosti. Po mnenju predlagateljice Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o parlamentarni preiskavi (ZPPre-A, EPA 1470-IX) (v nadaljevanju ZPPre-A) ni zakon, ki bi odpravljal protiuustavnost na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali drugo protiuustavnost in ni zakon, ki ga je imel ustavodajalec v mislih v četrti alineji drugega odstavka 90. člena Ustave. Predlagateljica meni, da je bil ZPPre-A sprejet avtoritarno, samovoljno in z zlorabo zakonodajne pristojnosti, saj predloga ZPPre-A ni pripravljala posebna delovna skupina, ki bi jo sestavljali predstavniki vseh poslanskih skupin in bi bila ustanovljena z namenom, da se pripravijo in uskladijo rešitve Zakona o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93 – v nadaljevanju ZPPre) in Poslovnika o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93 in 33/03 – v nadaljevanju PoPP), ki bi bile sistemske in bi sledile namenu vseh treh odločb Ustavnega sodišča, ampak je bil ZPPre-A s podporo poslank in poslancev koalicije brez širše uskladitve z Ministrstvom za pravosodje, Vrhovnim sodiščem, Sodnim svetom, Vrhovnim državnim tožilstvom in Državnotožilskim svetom sprejet po skrajšanem postopku. Zato naj se ne bi bilo mogoče znebiti vtisa, da je bil namen takšnega postopka omejevanje dela preiskovalnih komisij, kar naj bi bilo v nasprotju s 93. členom Ustave.

2. Po mnenju predlagateljice ZPPre-A protiuustavnosti, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče, ne odpravljajo na ustavnoskladen način, kar pomeni, da zavrnitev ZPPre-A na referendumu ne bi onemogočila odprave ugotovljene protiuustavnosti. Člen 1 ZPPre-A naj bi s tem, da ureja naknadno sodno varstvo zoper akt o odreditvi parlamentarne preiskave, sicer deloma sledil odločbama Ustavnega sodišča št. U-I-246/19 z dne 7. 1. 2021 (Uradni list RS, št. 22/21, in OdlUS XXVI, 1) in št. U-I-214/19, Up-1011/19 z dne 8. 7. 2021 (Uradni list RS, št. 130/21, in OdlUS XXVI, 24), vendar ne v skladu z navedbami v obrazložitvi odločbe in namenom, da se parlamentarna preiskava čim manj zavlačuje in ovira. Po mnenju predlagateljice namreč roki, ki so določeni za vložitev zahteve in odločitev Ustavnega sodišča, ne sledijo namenu iz 93. člena Ustave. Tudi 2. člen ZPPre-A naj bi deloma sledil odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-50/11 z dne 23. 6. 2011 (Uradni list RS, št. 55/11, in OdlUS XIX, 24), v kateri je bilo opozorjeno, da ne ZPPre ne PoPP ne vsebujeta posebnega postopkovnega mehanizma, ki bi učinkovito preprečeval sistematično naklepno oviranje dela preiskovalne komisije s predlaganjem za priče in posledičnim izločanjem članov komisije, vključno s predsednikom. Vendar naj bi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora opozorila, da so te vsebine v ZPPre-A premalo premišljene, slabo predstavljene ter predvsem nezadostno pojasnjene in utemeljene, kar naj bi izkazovalo, da ZPPre-A ne odpravljajo v odločbi Ustavnega sodišča iz leta 2011 ugotovljenih protiuustavnosti, temveč bo povzročil nove. Povzročil pa naj bi tudi pravno negotovost, ki ne bo sledila vsebini in namenu 93. člena Ustave. V zvezi z 2. in 3. členom ZPPre-A, ki urejata izločitev poslanca iz parlamentarne komisije, predlagateljica navaja, da sprejeta ureditev zaradi dolgih rokov pomeni nevarnost posega v delo preiskovalne komisije. Opozarja, da izločeni poslanec v tem času ne bo mogel več sodelovati pri delu preiskovalne komisije, kar prav tako ne sledi vsebini in namenu 93. člena Ustave. Navaja tudi, da iz ZPPre-A izhaja, da bo možno vložiti več zaporednih predlogov zoper istega poslanca z drugačno vsebino obrazložitve, kar pomeni pravno negotovost in nevarnost za zavlačevanje, na katero opozarja Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-50/11. Takšna ureditev, na spornost katere naj bi opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba, naj bi povzročila protiuustavno okrnjeno učinkovitost parlamentarne preiskave, ki jo zahteva 93. člen Ustave. V neskladju s 93. členom Ustave naj bi bila tudi odločba ZPPre, ki omejuje število zunanjih strokovnih sodelavcev. Šlo naj bi za določbo, ki naj ne bi sledila odpravljanju ugotovljenih protiuustavnosti in naj bi bila povsem nepotrebna, njen namen pa naj bi bil izključno omejevanje dela preiskovalnih komisij.

3. Predlagateljica glede na navedeno meni, da ZPPre-A po vsebini ne odpravlja protiuustavnosti skladno z vsebino vseh treh navedenih odločb Ustavnega sodišča, zato z njegovo zavrnitvijo na zakonodajnem referendumu ne bi nastale protiuustavne posledice. Navaja, da bi z njegovo uveljavitvijo nastale dodatne protiuustavnosti, zato bi bilo treba pri presoji o dopustnosti referenduma slediti doktrini o zlorabi zakonodajne pristojnosti ter tehtati med težo in namenom zlorabe in med protiuustavnostmi, ki bi ostale v veljavi, če bi bil zakon na referendumu zavrnjen. Predlagateljica navaja, da bi morala imeti prednost pravica zahtevati zakonodajni referendum. Meni tudi, da je Sklep vsebinsko prazen.

4. Državni zbor v odgovoru navaja, da se opredeljuje le do navedb predlagateljice, da ZPPre-A v celoti ne pomeni zakona, ki odpravlja protiuustavnost na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali drugo protiuustavnost iz četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, ker ugotovljenih protiuustavnosti ne odpravlja v celoti in ker ureja tudi druga z odpravo ugotovljenih protiuustavnosti nepovezana pravna vprašanja. Po mnenju Državnega zbora druge navedbe, ki se nanašajo na postopkovno in vsebinsko protiuustavnost ZPPre-A, v skladu z ustavnosodno presojjo v tem postopku niso upoštevne. Državni zbor opozarja, da je zakonodajalec sledil mnenju Zakonodajno-pravne službe, na katero se na več mestih sklicuje predlagateljica, razen kolikor se mnenje nanaša na domnevno protiuustavnost ZPPre-A, ki ni predmet presoje v tem postopku. Po mnenju Državnega zbora 1. člen ZPPre-A odpravlja protiuustavnost, ki jo je Ustavno sodišče ugotovilo v odločbah št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19, ter z uvedbo možnosti ustavnosodnega nadzora na zahtevo Sodnega sveta oziroma Državnotožilskega sveta zapolnjuje ugotovljeno pravno praznino na področju preprečevanja posegov v neodvisnost sodstva in državnega tožilstva. Člen 3 ZPPre-A naj bi uredil mehanizem, s katerim se želi preprečiti sistematično naklepno oviranje dela preiskovalnih komisij s predlaganjem za priče in posledičnim izločanjem članov komisije, vključno s predsednikom komisije. S tem naj bi bil povezan tudi 2. člen ZPPre-A, ki ureja izločitev člana iz preiskovalne komisije. Državni zbor navaja, da je s tem zakonodajalec zapolnil pravno praznino, ki jo je v tem delu ugotovilo Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-50/11, oziroma je uredil vsebino, ki je z ugotovljeno protiuustavnostjo v neposredni zvezi.

5. Državni zbor navaja, da 4. člen ZPPre-A, ki določa število zunanjih strokovnih sodelavcev, sicer ni v neposredni zvezi z ugotovljeno protiuustavnostjo iz navedenih odločb Ustavnega sodišča, vendar gre po njegovem mnenju za manj pomembno oziroma stransko vprašanje pri urejanju parlamentarne preiskave, ki je po vsebinski plati le »pritiklina« ključnih vsebinskih vprašanj iz ZPPre-A. Izpostavlja tudi, da so v 1. členu ZPPre-A poleg odprave protiuustavnosti, ki jo je Ustavno sodišče ugotovilo v odločbah št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19, z uvedbo možnosti ustavnosodnega nadzora na zahtevo urejeni tudi drugi predlagatelji, ki lahko vložijo zahtevo za ustavnosodni nadzor (tretjina poslancev, Banka Slovenije, Varuh človekovih pravic in Računsko sodišče, samoupravna lokalna skupnost, preiskovanec ter fizična in pravna oseba zasebnega prava). ZPPre-A naj bi tako v tem delu presejal golo odpravljanje ugotovljene protipravnosti. Vendar Državni zbor poudarja, da je takšno ravnanje zakonodajalca v skladu s stališčem Ustavnega sodišča, po katerem je Državni zbor ob odpravi protiuustavnosti upravičen urediti tista vprašanja, ki se nanašajo na isto vsebino in so z odpravo protiuustavnosti neločljivo povezana, še posebej, da se preprečijo nove protiuustavnosti (odločba Ustavnega sodišča št. U-II-1/10 z dne 10. 6. 2010 (Uradni list RS, št. 50/10, in OdlUS XIX, 11), 38. in 39. točka obrazložitve). Pri tem opozarja, da je Ustavno sodišče v odločbah št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19 izrecno navedlo, da se z vprašanjem, ali bi moralo biti v postopku odreditve parlamentarne preiskave zagotovljeno tudi varstvo drugih ustavnih vrednot (torej ne samo neodvisnost sodnikov in tožilcev), ni ukvarjalo, ker to ni bilo predmet zahteve pred Ustavnim sodiščem, in da se Ustavnemu sodišču tudi še ni bilo treba opredeliti do vpra-

šanja, kako naj ravna Državni zbor, če oceni, da je zahteva za odreditev parlamentarne preiskave v neskladju z Ustavo. Upošteva navedeno, je po mnenju Državnega zbora ZPPre-A v delu presejal odpravo neskladij z Ustavo, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče v odločbah št. U-I-50/11, št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19, vendar ne bistveno. Poleg ureditve, ki se nanaša na odpravo ugotovljenih neskladnosti z Ustavo, naj bi zakonodajalec v ZPPre-A uredil nekatere vsebine, ki so z odpravo protiuustavnosti neločljivo povezane ali so manj pomembnega oziroma stranskega pomena.

6. Odgovor Državnega zbora je bil posredovan v izjavo predlagateljici, ki vztraja pri navedbah v zahtevi in navaja dodatne razloge za domnevno protiuustavnost nove zakonske ureditve. Problemizira dolžino rokov za vložitev zahteve za ustavnosodno varstvo in odločanje Ustavnega sodišča, odlog imenovanja parlamentarne komisije do končne odločitve Ustavnega sodišča, odsotnost prepovedi vlaganja ponovnih zahtev za isto vsebino, o kateri je že bilo presojano na Ustavnem sodišču, in določitev preiskovanca kot upravičenca za vložitev zahteve za ustavnosodno varstvo.

B. – I.

7. Po Ustavi ima v Republiki Sloveniji oblast ljudstvo, ki jo uresničuje neposredno in z volitvami, po načelu delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave). Oblast se neposredno izvršuje v znanih oblikah t. i. neposredne demokracije, med katere spada tudi zakonodajni referendum. Z vidika delovanja državne oblasti zakonodajni referendum pomeni način sodelovanja ljudstva pri sprejemanju zakonov kot najpomembnejših pravnih in političnih odločitev, ki so sicer v pristojnosti zakonodajnega predstavniškega telesa.¹ V tem primeru se ob Državnem zboru kot zakonodajalec pojavi tudi ljudstvo.

8. Ustava v 90. členu predvideva zakonodajni referendum kot naknadni zavrnitveni referendum o zakonu, ki ga je Državni zbor že sprejel. V zvezi z izvrševanjem referenduma državljanom (volivcem) zagotavlja dve pravici: najprej pravico 40.000 volivcev, da zahtevajo razpis referenduma (prvi odstavek 90. člena Ustave), nato pa še pravico glasovati na referendumu (tretji odstavek 90. člena Ustave). Podrobnejšo ureditev načina izvrševanja zakonodajnega referenduma Ustava prepušča zakonski ureditvi (peti odstavek 90. člena).² Zakon o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/07 – uradno prečiščeno besedilo, 52/20 in 30/24 – v nadaljevanju ZRLI) ureja dva različna postopka odločanja Državnega zbora o nedopustnosti referenduma in prav tako dva različna postopka ustavnosodne kontrole te odločitve. Člen 21 ZRLI ureja postopek glede zakonov iz druge do četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, 21.a člen ZRLI pa postopek glede zakonov iz prve alineje drugega odstavka 90. člena Ustave. V postopku po 21.a členu ZRLI Ustavno sodišče presoja zakon, ki je že začel veljati, v postopku po 21. členu ZRLI pa sklep Državnega zbora, s katerim je ta prepovedal referendum o zakonu, katerega uveljavitev je s tem odložena.

9. Na podlagi 21. člena ZRLI Državni zbor, če oceni, da gre za zakon iz druge do četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, v štirinajstih dneh po vložitvi referendumske pobude sprejme sklep, s katerim ugotovi, da referendumu ni dopustno razpisati, in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Pobudnik lahko v petnajstih dneh od objave tega sklepa zahteva, naj Ustavno sodišče preizkusi njegovo ustavnost. Ustavno sodišče odloči o zahtevi v tridesetih dneh. Drugače kot v postopku po 21.a členu ZRLI, v katerem Ustavno sodišče svojo pristojnost ustavnosodnega varstva referenduma izvršuje v postopku za oceno ustavnosti zakona, ki je že bil uveljavljen, je v postopku po 21. členu ZRLI predmet presoje

¹ Prim I. Kaučič v: I. Kaučič (ur.), Zakonodajni referendum, Inštitut za primerjalno pravo, GV Založba, Ljubljana 2010, str. 21.

² Peti odstavek 90. člena Ustave določa, da se referendum ureja z zakonom, ki ga sprejme Državni zbor z dvotretjinsko večino glasov navzočih poslancev.

sklep Državnega zbora, da referendum ni dopustno razpisati, ustavnosodno varstvo referendumu pa je zagotovljeno še pred uveljavitvijo zakona.³ Če Ustavno sodišče ugotovi, da je sklep Državnega zbora o nedopustnosti referendumu v neskladju z Ustavo, ga razveljavi, postopek referendumu o zakonu pa se po objavi odločitve Ustavnega sodišča nadaljuje.⁴ Gre za posebna postopkovna pravila, ki so *lex specialis* v razmerju do splošne ureditve postopka presoje ustavnosti zakona v Zakonu o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS). Glede vprašanj, ki z ZRLI niso posebej urejena, veljajo splošna pravila, ki jih predvidevata Ustava in ZUstS.

10. Drugi odstavek 90. člena Ustave določa primere nedopustnosti zakonodajnega referendumu, in sicer referendumu ni dopustno razpisati:

- o zakonih o nujnih ukrepih za zagotovitev obrambe države, varnosti ali odprave posledic naravnih nesreč,
- o zakonih o davkih, carinah in drugih obveznih dajevah ter o zakonu, ki se sprejema za izvrševanje državnega proračuna,
- o zakonih o ratifikaciji mednarodnih pogodb,
- o zakonih, ki odpravljajo protiuustavnost na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali drugo protiuustavnost.

11. Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da ti primeri nedopustnih referendumov pomenijo, da je ustavodajalec vnaprej izključil referendum o zakonih, navedenih v drugem odstavku 90. člena Ustave.⁵ V teh primerih sploh ni mogoče govoriti o pravici zahtevati referendum,⁶ kar pomeni, da Ustavno sodišče pri presoji odločitve Državnega zbora, da je referendum nedopusten, ne opravi tehtanja med prizadetimi ustavnimi vrednotami (na eni strani pravico do referendumu in na drugi strani drugimi ustavnimi vrednotami, ki jih varujejo zakoni, o katerih je referendum izključen), temveč v mejah pravnega sklepanja in ob upoštevanju vseh okoliščin primera oceni, ali gre v konkretnem primeru za zakon iz drugega odstavka 90. člena Ustave.⁷

12. Tako v postopku po 21.a členu ZRLI (peti odstavek 21.a člena ZRLI) kot v postopku po 21. členu ZRLI (prvi odstavek 21. člena ZRLI) je torej presoja Ustavnega sodišča (poleg pre-

³ Če je zoper sklep Državnega zbora na Ustavno sodišče vložena zahteva za oceno ustavnosti, Državni zbor zakona ne pošlje v razglasitev do objave odločitve Ustavnega sodišča v Uradnem listu Republike Slovenije, da sklep Državnega zbora ni v neskladju z Ustavo, oziroma do seznanitve, da je zahteva umaknjena (drugi stavek tretjega odstavka 21. člena ZRLI).

⁴ Četrti in peti odstavek 21. člena ZRLI določata:
»Če Ustavno sodišče ugotovi, da je sklep Državnega zbora iz prvega odstavka tega člena v neskladju z Ustavo, ga razveljavi.

Sklep iz prvega odstavka tega člena zadrži zbiranje podpisov volivcev za podporo zahtevi za razpis referendumu in potek roka za njihovo zbiranje. Zbiranje podpisov se v primeru odločitve Ustavnega sodišča, da je sklep Državnega zbora v neskladju z Ustavo, nadaljuje naslednji dan po objavi odločbe Ustavnega sodišča v Uradnem listu Republike Slovenije, kar se objavi na spletni strani Državnega zbora.«

⁵ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-II-1/15 z dne 28. 9. 2015 (Uradni list RS, št. 80/15, in OdlUS XXI, 5), 49. točka obrazložitve.

⁶ Glede četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, ki se nanaša na odpravo protiuustavnosti, je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da ima Državni zbor celo dolžnost preprečiti referendum o zakonu, ki odpravlja protiuustavnost (prav tam).

⁷ Glej odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-480/20 z dne 11. 3. 2021 (Uradni list RS, št. 57/21, in OdlUS XXVI, 9), 20. točka obrazložitve, št. U-I-483/20 z dne 1. 4. 2021 (Uradni list RS, št. 64/21, in OdlUS XXVI, 11), 23. točka obrazložitve, št. U-I-25/22 z dne 17. 3. 2022 (Uradni list RS, št. 52/22), 18. točka obrazložitve, št. U-I-71/22 z dne 14. 4. 2022 (Uradni list RS, št. 59/22), 23. točka obrazložitve, in št. U-I-398/22 z dne 14. 12. 2022 (Uradni list RS, št. 4/23), 12. točka obrazložitve.

verjanja izpolnjenosti pogojev iz 21. in 21.a člena ZRLI oziroma ZUstS)⁸ omejena le na vprašanje, ali odločitev Državnega zbora, da referendum ni dopustno razpisati, pomeni kršitev prve do četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave.⁹ Povedano drugače, Ustavno sodišče mora presoditi le, ali gre za zakon v smislu iz prve do četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave. To hkrati pomeni, da Ustavno sodišče v postopku ustavnosodnega varstva referendumu po 21. in 21.a členu ZRLI ne presoja ustavne skladnosti nove ureditve, s katero naj bi se odpravljala ugotovljena protiuustavnost. Takšna zakonska ureditev varstva zakonodajnega referendumu sledi namenu ustavodajalca, da je z izrecno opredelitvijo primerov, ko referendumu ni dopustno razpisati, odpravil nepredvidljivosti in nejasnosti na občutljivem področju izvrševanja pravice zahtevati razpis referendumu oziroma pravice glasovati na referendumu. Ureditev zagotavlja jasen, določen in pregleden referendumski postopek, ustvarja pogoje za hitrejše dokončanje zakonodajnega postopka in vnaša predvidljivost v referendumski postopek ter s tem izboljšuje položaj zainteresiranih subjektov (možnih pobudnikov in predlagateljev referendumu ter tudi Državnega zbora), hkrati pa z izključitvijo referendumu v vnaprej določenih primerih učinkovito varuje pomembne ustavne dobrine, ki bi bile zaradi njegove izvedbe ogrožene. Izrecna določitev zakonov, o katerih razpis referendumu ni dopusten, odpravlja tudi nevarnosti arbitrarne presoje dopustnosti referendumu, saj postavlja jasnejše kriterije za to presojo in hkrati potencialnim predlagateljem jasno pove, kdaj referendum ni dopusten. Bolj ko so pravila jasna in nedvoumna, manj je nejasnosti glede njihove razlage in uporabe ter posledično tudi manj sporov.¹⁰

B. – II.

13. Državni zbor je 15. 7. 2024 sprejel ZPPre-A. Državni svet je 19. 7. 2024 sprejel zahtevo, naj Državni zbor ponovno odloča o ZPPre-A, nakar je Državni zbor ZPPre-A 10. 9. 2024 ponovno sprejel. Predlagateljica kot pobudnica referendumu je vložila pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis zakonodajnega referendumu o ZPPre-A. Državni zbor je 26. 9. 2024 sprejel izpodbijani sklep, 27. 9. 2024 pa je bil Sklep objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije. Predlagateljica je 10. 10. 2024 vložila zahtevo za oceno ustavnosti Sklepa. Glede na navedeno so za obravnavo zahteve izpolnjeni procesni pogoji iz drugega odstavka 21. člena ZRLI.

14. Predlagateljica sicer priznava, da ZPPre-A deloma sledi odločbam Ustavnega sodišča št. U-I-50/11, št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19, vendar zatrjuje, da ne glede na navedeno ZPPre-A ni zakon iz četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, ker ne sledi navedbam oziroma razlogom iz obrazložitve odločb Ustavnega sodišča in namenu parlamentarne preiskave, kot izhaja iz 93. člena Ustave. Povzročal naj bi nove protiuustavnosti. Predlagateljica tudi trdi, da je bil ZPPre-A sprejet po skrajšanem postopku, samovoljno in z zlorabo zakonodajne oblasti ter je v neskladju z 2. in 93. členom Ustave.

15. Ustavno sodišče je že pojasnilo svoje uveljavljeno stališče (glej 12. točko obrazložitve te odločbe), da v postopku po 21. členu ZRLI poleg preverjanja procesnih pogojev iz te

⁸ Npr. ali je zahtevo vložil upravičen predlagatelj, ali je bila zahteva vložena v predpisanem roku, ali ima vse sestavine, ali sklep o nedopustnosti referendumu vsebuje razloge, zaradi katerih referendumu ni dopustno razpisati.

⁹ Glede presoje po 21.a členu ZRLI glej odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-480/20, 13. točka obrazložitve, št. U-I-483/20, 19. točka obrazložitve, in št. U-I-25/22, 11. točka obrazložitve. Glede presoje po 21. členu ZRLI glej sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-321/22 z dne 15. 9. 2022, 12. točka obrazložitve, št. U-I-328/22 z dne 15. 9. 2022, 3. točka obrazložitve, in št. U-I-330/22 z dne 15. 9. 2022, 4. točka obrazložitve.

¹⁰ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-II-1/15, 46. točka obrazložitve.

določbe presoja le, ali odločitev Državnega zbora, da referendum ni dopustno razpisati, pomeni kršitev druge do četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave. To hkrati pomeni, da Ustavno sodišče v tem postopku ne presoja skladnosti nove ureditve z Ustavo in ne opravi tehtanja med prizadetimi ustavnimi vrednotami (na eni strani pravico do referendumu in na drugi strani drugimi ustavnimi vrednotami, ki jih varujejo zakoni, o katerih je referendum izključen). V obravnavanem primeru mora tako Ustavno sodišče presoditi le, ali gre v primeru ZPPre-A za zakon, ki odpravlja protiustavnost na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali drugo protiustavnost (četrta alineja drugega odstavka 90. člena Ustave), zaradi česar je o njem izključen zakonodajni referendum. Glede na navedeno so tako očitki predlagateljice o protiustavnosti postopka sprejemanja ZPPre-A kot očitki o protiustavnosti vsebine tega zakona neupoštevni oziroma ne morejo biti predmet presoje v postopku po 21. členu ZRLI. Ti očitki bodo lahko, pod pogoji, ki jih določa ZUstS, predmet presoje v postopku za oceno ustavnosti ZPPre-A, ko bo ta začel veljati.

16. V odločbi št. U-I-50/11 je Ustavno sodišče ugotovilo, da ureditev v ZPPre in PoPP nasprotuje ustavni zapovedi učinkovitosti parlamentarne preiskave (93. člen Ustave), saj je v 3. členu ZPPre določeno, da v preiskovalni komisiji ne sme sodelovati poslanec, če je preiskovanec ali priča v zadevi, ki se preiskuje, ob tem pa ni nikakršnih varovalk, ki bi preprečevale, da bi tretjina poslancev (ki lahko po PoPP brez posebne obrazložitve zahteva zaslišanje katere koli priče) ponavljajoče kot pričo predlagala predsednika ali člana preiskovalne komisije ter na tak način dosegla izločitev teh oseb in s tem ovirala delo komisije. Ustavno sodišče je menilo, da bi ureditev morala vsebovati mehanizem, ki bi hitro, objektivno, predvidljivo, zanesljivo in z glavnim namenom zagotovitve integritete pravnega reda (ne pa varovanja posameznika) zagotovil zavračanje dokaznih predlogov, ki so očitno zavlačevalni, zlonamerni ali popolnoma nepovezani s predmetom parlamentarne preiskave. V odločbi št. U-I-246/19 je Ustavno sodišče (med drugim) presodilo, da je obstoj ustreznega postopka za preprečevanje parlamentarnih preiskav, ki protiustavno posegajo v neodvisnost sodnikov, ključnega pomena za zagotavljanje neodvisnosti opravljanja sodniške funkcije in s tem pravice vsakogar do neodvisnega in nepristranskega sodišča (prvi odstavek 23. člena Ustave). Odločilo je, da sta ZPPre in PoPP v neskladju s 125. členom Ustave, ker zakonodajalec varstva sodniške neodvisnosti v postopku odrejanja parlamentarne preiskave ni uredil. Določilo je način izvršitve svoje odločbe, v skladu s katerim je do odprave ugotovljene protiustavnosti za oceno skladnosti akta o odreditvi parlamentarne preiskave z ustavno neodvisnostjo sodnikov pristojno Ustavno sodišče, pri čemer lahko zahtevo za oceno skladnosti akta o odreditvi parlamentarne preiskave vložijo Sodni svet v roku 30 dni od objave akta o odreditvi parlamentarne preiskave v Uradnem listu Republike Slovenije. Z odločbo št. U-I-214/19, Up-1011/19 pa je Ustavno sodišče (med drugim) odločilo, da sta ZPPre in PoPP v neskladju s prvim odstavkom 135. člena in drugim stavkom drugega odstavka 3. člena Ustave, ker v postopku odreditve parlamentarne preiskave ne urejata varstva neodvisnosti državnih tožilcev. Tudi v tej odločbi je Ustavno sodišče določilo način izvršitve odločbe, in sicer je do odprave ugotovljene protiustavnosti za oceno skladnosti akta o odreditvi parlamentarne preiskave vložijo generalni državni tožilec v roku 30 dni od objave akta o odreditvi parlamentarne preiskave v Uradnem listu Republike Slovenije. Rok za odpravo protiustavnosti, ugotovljenih z navedenimi odločbami Ustavnega sodišča, je že potekel.

17. Člen 1 ZPPre-A ureja naknadno ustavnosodno varstvo v obliki ustavnega spora o skladnosti akta, s katerim

se odredi parlamentarna preiskava, z Ustavo in zakonom.¹¹ Določena je možnost vložitve zahteve zoper navedeni akt, pri čemer sta upravičenca za vložitev tega pravnega sredstva tudi Sodni svet, če meni, da je akt v neskladju z neodvisnostjo sodnikov ali neodvisnostjo sodstva, in Državnotožilski svet, če meni, da je akt v neskladju z neodvisnostjo državnih tožilcev. S tem je zakonodajalec odpravil protiustavnost, ki jo je Ustavno sodišče ugotovilo v odločbah št. U-I-246/19 in št. U-I-214/19, Up-1011/19. V 2. in 3. členu ZPPre-A so določeni postopek in razlogi za izločitev poslancev oziroma članov in namestnikov članov preiskovalne komisije iz preiskovalne komisije, postopek predlaganja poslancev oziroma članov in namestnikov članov preiskovalne komisije za pridobitev statusa preiskovanca ali priče in sodno varstvo zoper takšne odločitve.¹² Nova ureditev

¹¹ Člen 1 ZPPre-A določa:

»V Zakonu o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93, 63/94 – KZ, 22/21 – odl. US in 130/21 – odl. US) se za 1. členom doda nov 1.a člen, ki se glasi:

1.a člen

(1) V 30 dneh po objavi akta, s katerim se odredi parlamentarna preiskava (v nadaljnjem besedilu: akt), v Uradnem listu Republike Slovenije lahko zahteva, da o skladnosti akta z ustavo in zakonom odloči Ustavno sodišče:

- najmanj tretjina vseh poslancev, ki niso vložili predloga oziroma zahteve za uvedbo parlamentarne preiskave,
- Sodni svet, če meni, da je akt v neskladju z neodvisnostjo sodnikov ali neodvisnostjo sodstva,
- Državnotožilski svet, če meni, da je akt v neskladju z neodvisnostjo državnih tožilcev,
- Banka Slovenije, Varuh človekovih pravic in Računsko sodišče, če menijo, da je akt v neskladju z njihovo samostojnostjo in neodvisnostjo,
- samoupravna lokalna skupnost, če meni, da je akt v neskladju z avtonomijo lokalne samouprave,
- preiskovanec, če meni, da akt nedopustno posega v njegove človekove pravice ali temeljne svoboščine,
- fizična in pravna oseba zasebnega prava, ki je zajeta v predmetu preiskave, če meni, da v aktu za preiskavo te osebe ni izkazan javni interes.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zahteva, da o skladnosti akta z ustavo in zakonom odloči Ustavno sodišče tudi preiskovanec, ki je bil določen z dokaznim sklepom preiskovalne komisije oziroma z njegovo dopolnitvijo, če meni, da akt nedopustno posega v njegove človekove pravice ali temeljne svoboščine. Preiskovanec lahko zahtevo vložijo v 30 dneh po sprejetju dokaznega sklepa oziroma njegove dopolnitve.

(3) Ustavno sodišče zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena obravnava absolutno prednostno in o njej odloči najkasneje v 60 dneh v skladu z zakonom, ki ureja ustavno sodišče.

(4) Pred odločitvijo Ustavnega sodišča o zahtevi Državni zbor ne more imenovati preiskovalne komisije.

(5) Če Ustavno sodišče ugotovi, da je akt v nasprotju z ustavo ali zakonom, ga razveljavi. S tem je postopek odreditve parlamentarne preiskave končan.«

¹² Člen 2 ZPPre-A določa:

»3. člen se spremeni tako, da se glasi:

3. člen

- (1) V preiskovalni komisiji ne sme sodelovati poslanec:
- če je preiskovanec ali priča v zadevi, ki se preiskuje,
 - če je ali je bil s preiskovancem ali njegovim pravnim pooblaščenecem v zakonski zvezi oziroma živ ali je živel z njim v zunajzakonski skupnosti ali če je s preiskovancem ali njegovim pravnim pooblaščenecem v sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena ali v stranski vrsti do vštete četrtga kolena ali v svaštvu do vštete drugega kolena, ali če je ali je bil njegov oskrbovavec, posvojitelj, posvojenec, rejnik ali rejenc, ali
 - če je bil sam ali je oziroma je bila katera od oseb iz prejšnje alineje v časovnem obdobju, na katerega se nanaša parlamentarna preiskava, odgovorna oseba v organu ali pravni osebi, katere dejavnost se preiskuje,
 - če je ali je bil kakorkoli udeležen v kazenskem ali drugem sodnem ali upravnem postopku ali postopku o prekršku, ki je v neposredni zvezi s predmetom parlamentarne preiskave.

(2) Če so okoliščine iz prejšnjega odstavka znane ob imenovanju preiskovalne komisije, poslanec ne sme biti imenovan v preiskovalno komisijo. O njihovem obstoju je poslanec dolžan takoj obvestiti tudi poslansko skupino.

(drugače kot predhodna) zahteva obrazložitev dokaznega predloga za zaslišanje priče in določa, da o predlogu odloči preiskovalna komisija. Če preiskovalna komisija predlog sprejme, sta določena hitro odločanje o razrešitvi (najkasneje na naslednji seji Državnega zbora) in hitro sodno varstvo pred Vrhovnim sodiščem. Če parlamentarna komisija predloga ne sprejme, pa je predvidena prepoved ponovnih vsebinsko enakih predlogov. S tem je zakonodajalec odpravil protiuustavnost, ki jo je Ustavno sodišče ugotovilo v odločbi št. U-I-50/11.

18. Predlagateljica opozarja tudi na 4. člen ZPPre-A, ki ureja zunanjo strokovno pomoč parlamentarni komisiji pri

(3) Član ali namestnik člana preiskovalne komisije mora o obstoju izločitvenih razlogov iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka tega člena pisno obvestiti predsednika preiskovalne komisije ter prenehati z delom v preiskovalni komisiji takoj, ko ti nastopijo oziroma ko izve zanje. Predsednik oziroma, če je obvestilo zase podal predsednik, podpredsednik preiskovalne komisije o tem s predlogom za razrešitev takoj obvesti predsednika Državnega zbora in poslansko skupino, katere član je poslanec, poslancu pa se onemogoči dostop do gradiva preiskovalne komisije do odločitve Državnega zbora.

(4) Če član ali namestnik člana preiskovalne komisije pisno obvesti preiskovalno komisijo, da obstajajo izločitveni razlogi iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na drugega člana ali namestnika člana, preiskovalna komisija brez nepotrebnega odlašanja v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni, na nejavni seji z večino glasov vseh članov odloči o obstoju izločitvenega razloga iz obvestila. V obrazloženem obvestilu o obstoju izločitvenih razlogov mora biti naveden izločitveni razlog in priložena ustrezna dokazila. Pred odločanjem ima poslanec, na katerega se obvestilo nanaša, pravico, da se do tega opredeli. Poslanec ne sme glasovati o obstoju izločitvenega razloga, ki se nanaša nanj. Po odločitvi preiskovalne komisije o obstoju izločitvenega razloga poslanec, pri katerem je podan izločitveni razlog, preneha z delom v preiskovalni komisiji, predsednik oziroma podpredsednik preiskovalne komisije pa o tem s predlogom za razrešitev obvesti predsednika Državnega zbora in poslansko skupino, katere član je poslanec, ter poslancu začasno onemogoči dostop do gradiva preiskovalne komisije do odločitve Državnega zbora. Državni zbor o predlogu preiskovalne komisije za razrešitev člana ali namestnika člana odloči najkasneje na prvi naslednji seji.

(5) Zoper odločitev Državnega zbora iz prejšnjega odstavka lahko član ali namestnik člana v osmih dneh vložijo tožbo na Vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče o tožbi odloči najkasneje v 30 dneh od njene vložitve.

(6) V postopku izvajanja parlamentarne preiskave preiskovanci ne morejo zahtevati izločitve članov preiskovalne komisije zaradi dvoma o njihovi nepristranosti.'.«

Člen 3 ZPPre-A določa:

"Za 3. členom se doda nov 3.a člen, ki se glasi:

'3.a člen

(1) Predlog, s katerim se člana ali namestnika člana preiskovalne komisije določi za preiskovanca ali za pričo, mora biti obrazložen. Iz obrazložitve morajo izhajati razlogi in okoliščine, da se člana ali namestnika člana preiskovalne komisije predlaga za preiskovanca oziroma razlogi, ki narekujejo, da bi kot priča lahko izpovedal bistvene okoliščine glede predmeta odredene parlamentarne preiskave.

(2) Član ali namestnik člana z dnem določitve za preiskovanca ali pričo preneha z delom v preiskovalni komisiji.

(3) Predsednik oziroma podpredsednik preiskovalne komisije o odločitvi preiskovalne komisije iz prejšnjega odstavka skupaj s predlogom za razrešitev obvesti predsednika Državnega zbora in poslansko skupino, katere član je poslanec, poslancu pa se onemogoči dostop do gradiva preiskovalne komisije do odločitve Državnega zbora.

(4) Če preiskovalna komisija ne sprejme predloga iz prvega odstavka tega člena, vsebinsko enakega predloga v času trajanja parlamentarne preiskave ni dopustno ponovno vložiti.

(5) Državni zbor o predlogu preiskovalne komisije za razrešitev člana ali namestnika člana odloči najkasneje na prvi naslednji seji.

(6) Zoper odločitev Državnega zbora iz prejšnjega odstavka lahko član ali namestnik člana v osmih dneh vložijo tožbo na Vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče o tožbi odloči najkasneje v 30 dneh od njene vložitve.'.«

njenem delu.¹³ Šlo naj bi za povsem nepotrebno določbo, ki naj ne bi sledila odpravljanju ugotovljenih protiuustavnosti. Njen namen naj bi bil izključno omejevanje dela preiskovalnih komisij. Predlagateljica s temi navedbami smiselno zatrjuje, da ZPPre-A ni zakon iz četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, ker presega z odločbami Ustavnega sodišča ugotovljene protiuustavnosti. V odločbi št. U-II-1/15 je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da v skladu s četrto alinejo drugega odstavka 90. člena Ustave referendum ni dopustno razpisati le o tistih zakonih, ki odpravljajo protiuustavnost, ki jo je predhodno že ugotovilo Ustavno sodišče (poleg tega pa še o zakonih, ki odpravljajo kršitev človekove pravice, ugotovljene s sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice – v nadaljevanju ESČP). Pojasnilo je, da te določbe ni mogoče razlagati tako, da referendum ni dopustno razpisati v primerih, ko zakonodajalec sprejme zakonsko ureditev, s katero sicer posredno, prek njenih refleksnih učinkov na druga pravna področja, odpravlja protiuustavnost, ki jo je že ugotovilo Ustavno sodišče ali ESČP, vendar je to le manjši del spremenjene ureditve. V takih primerih namreč zakonodajalec spreminja ureditev vprašanj, ki z ugotovljeno protiuustavnostjo niso v neposredni zvezi.¹⁴

19. V obravnavani zadevi je zakonodajalec v 1., 2. in 3. členu ZPPre-A odpravil prav tiste protiuustavnosti, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče z navedenimi odločbami, v 4. členu ZPPre-A pa je določil, da ima lahko preiskovalna komisija do štiri zunanje strokovne svetovalce, ki strokovno svetujejo predsedniku ali članom preiskovalne komisije. Gre za določbo, s katero se ureja organizacija dela preiskovalne komisije. Ta določba pomeni minimalen del vsebine ZPPre-A in je zaradi svoje organizacijske narave podredna do bistvene (pretežne) vsebine ZPPre-A, s katero se uresničujejo odločbe Ustavnega sodišča. Zato z vidika četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave ni upoštevna navedba predlagateljice, da ZPPre-A ne pomeni odprave protiuustavnosti, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče.

20. Očitek predlagateljice, da je sklep vsebinsko prazen, je pavšalen. Zato ga Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti.

21. Glede na navedeno Ustavno sodišče ugotavlja, da ZPPre-A je zakon v smislu četrte alineje drugega odstavka 90. člena Ustave, glede katerega je referendum po Ustavi izključen. Izpodbijani sklep posledično ni v neskladju z Ustavo.

C.

22. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena ZRLI v zvezi z 21. členom ZUstS in prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnice in sodniki dr. Rok Čeferin, dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Rajko Knez, dr. Neža Kogovšek Šalamon, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Jaklič in Svetlič. Sodnik Knez je dal pritrilno ločeno mnenje.

Dr. Matej Accetto
predsednik

¹³ Člen 4 ZPPre-A določa:

»V 5. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

'(3) Preiskovalna komisija ima lahko do štiri zunanje strokovne svetovalce, ki strokovno svetujejo predsedniku ali članom preiskovalne komisije, pri čemer ima predsednik pravico do najmanj enega zunanjega strokovnega svetovalca. O zunanjih strokovnih svetovalcih, njihovih nalogah in nagradah odloča preiskovalna komisija.'.«

¹⁴ Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-II-1/15, 51. točka obrazložitve.

3416. Odločba o ugotovitvi, da je Kazenski zakonik v neskladju z Ustavo, ker pri izreku pogojne obsodbe ne določa vštevanja časa preizkusne dobe, ki je v zvezi z istim kaznivim dejanjem že pretekel do razveljavitve prejšnje pravnomočne sodne odločbe

Številka: Up-410/21-24
U-I-79/24-10
Datum: 20. 11. 2024

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Marije Šegula, ki jo zastopa Darjan Lampič, odvetnik v Mariboru, in v postopku za oceno ustavnosti, začetem s sklepom Ustavnega sodišča, na seji 20. novembra 2024

o d l o č i l o:

1. Kazenski zakonik (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21 in 16/23) je v neskladju z Ustavo, ker pri izreku pogojne obsodbe ne določa vštevanja časa preizkusne dobe, ki je v zvezi z istim kaznivim dejanjem že pretekel do razveljavitve prejšnje pravnomočne sodne odločbe.

2. Državni zbor mora protustavnost iz prejšnje točke odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do uveljavitve drugačne zakonske ureditve morajo sodišča pri izreku pogojne obsodbe všteti čas preizkusne dobe, ki je v zvezi z istim kaznivim dejanjem že pretekel do razveljavitve prejšnje pravnomočne sodne odločbe.

4. S sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 44051/2013 z dne 14. 1. 2021 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 44051/2013 z dne 6. 3. 2019 in s sodbo Okrajnega sodišča na Ptuj št. I K 44051/2013 z dne 1. 10. 2018 je bila pritožnici kršena pravica iz 31. člena Ustave.

5. Pritožnica sama nosi svoje stroške postopka z ustavno pritožbo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pritožnica je bila v novem sojenju na podlagi prvega odstavka 426. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo in 53/24 – v nadaljevanju ZKP) pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje lahke telesne poškodbe po prvem odstavku 122. člena Kazenskega zakonika (v nadaljevanju KZ-1). Izrečena ji je bila pogojna obsodba, v kateri ji je bila, tako kot v prvem sojenju, določena kazen treh mesecev zaporja s preizkusno dobo enega leta. Vrhovno sodišče je njeno zahtevo za varstvo zakonitosti kot neutemeljeno zavrnilo.

2. Vrhovno sodišče je pritrdilo stališčem nižjih sodišč, da KZ-1 ne vsebuje nobene določbe, ki bi sodišču prve stopnje omogočala, da pri izreku kazenske sankcije v novem sojenju upošteva že prestano preizkusno dobo, določeno s pogojno obsodbo v sodbi, ki je bila v postopku z zahtevo za varstvo zakonitosti razveljavljena. Člen 56 KZ-1 naj bi govoril le o vštevanju časa, prestanega v priporu, in prejšnje kazni (oziroma o vštevanju sankcije, ki jo je obsojenec prestal ali plačal za prekršek oziroma kršitev vojaške discipline), ne pa o vštevanju že pretečene preizkusne dobe po pogojni obsodbi, ki bi bila obsojencu izrečena v isti kazenski zadevi. Pritožnično nazoranje, da naj bi bilo treba vpis v kazensko evidenco v primeru izreka pogojne obsodbe enačiti s prestajanjem zaporne kazni, naj bi bilo po mnenju Vrhovnega sodišča neprepričljivo, saj naj

teža posega v obsojenčeve pravice pri prostostni kazni ne bi bila primerljiva s pravnimi posledicami, ki jih povzroči kazenska sankcija opominjevalne narave, poleg tega pa naj takšne interpretacije ne bi podpirala niti jezikovna razlaga zakona. KZ-1 naj sodišču prve stopnje tudi ne bi omogočal odločitve, da se pritožnici izrečena kazenska sankcija ne bi izvršila. Razlog, ki ga navaja pritožnica, da je »izrečeno kazen že v celoti prestala«, po mnenju Vrhovnega sodišča tudi ne more biti razlog za izrek oprostilne sodbe, za kar se je zavzemala pritožnica.

3. Pritožnica med drugim zatrjuje, da je sodišče kršilo prepoved ponovnega sojenja o isti stvari iz 31. člena Ustave, saj je do prve odločitve Vrhovnega sodišča z dne 18. 5. 2017, ki je razveljavilo sodbi nižjih sodišč in zadevo vrnilo v ponovno odločanje sodišču prve stopnje, izrečeno pogojno obsodbo že prestala oziroma se je do odločitve Vrhovnega sodišča že iztekla preizkusna doba enega leta. V ponovnem sojenju, v katerem ji je bila izrečena pogojna obsodba z enako določeno kaznijo in preizkusno dobo kot v prejšnjem sojenju, naj bi moralo sodišče prve stopnje upoštevati, da naj bi pritožnica kazen že prestala, in zato naj obsodba ne bi smela biti ponovno vpisana v kazensko evidenco.

4. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-410/21 z dne 18. 9. 2023 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo, ker odpira pomembno ustavnopravno vprašanje, ki presega pomen konkretne zadeve.¹ V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) je o tem obvestilo Vrhovno sodišče.

5. V postopku odločanja o ustavni pritožbi je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 59. člena ZUstS s sklepom št. Up-410/21, U-I-79/24 z dne 20. 6. 2024 začelo postopek za oceno ustavnosti KZ-1. Na podlagi prvega odstavka 28. člena ZUstS je sklep o sprejemu ustavne pritožbe in sklep o začetku postopka za oceno ustavnosti skupaj z ustavno pritožbo poslalo Državnemu zboru v odgovor.

6. Državni zbor odgovora ni podal, je pa mnenje podala Vlada. Vlada poudarja, da gre pri pogojni obsodbi za sankcijo opominjevalne narave, ki v pravice in osebo integriteto storilca ne posega v tolikšni meri kot kazen, bi pa kljub temu sodišča v konkretnem primeru morala upoštevati 31. člen Ustave. Tako bi po mnenju Vlade Vrhovno sodišče moralo ob obravnavi zahteve za varstvo zakonitosti, s smiselno uporabo 426. člena ZKP, le ugotoviti kršitev in izdati ugotovitveno sodbo. V primeru razveljavitve in vrnitve zadeve prvostopenjskemu sodišču v ponovno sojenje pa bi lahko sodišče prve stopnje izreklo zavrnilno sodbo po 3. točki 357. člena ZKP. Podobno ureditev vštevanja pripora in prejšnje kazni, kot je določena v slovenskem KZ-1, naj bi vseboval tudi nemški Kazenski zakonik v 51. členu, v nadaljnjih členih pa naj bi v zvezi s pogojno obsodbo, tako kot slovenski KZ-1, določal le pravila v zvezi z obveznim ali fakultativnim preklicem pogojne obsodbe zaradi drugega kaznivega dejanja in ob tem napotoval na pravila o steku v zvezi z novo pogojno obsodbo. Vlada je še podala stališče, da KZ-1 in ZKP z ustreznimi metodami razlage sodišču dajeta možnost, da tudi v obravnavanih primerih spoštuje načelo *ne bis in idem* v delu, ki se nanaša na ponovno kaznovanje.

7. Mnenje Vlade je bilo vročeno pritožnici, ki se je nanj odzvala. Ne strinja se s stališčem Vlade, da pogojna obsodba ne posega v njene pravice v tolikšni meri kot kazen, prav tako tudi ne s stališčem, da bi Vrhovno sodišče v konkretnem primeru

¹ Ustavno sodišče dodatno pripominja, čeprav tega pri odločanju o sprejemu v obravnavo še ni moglo upoštevati, da na pomen poštevnega vprašanja kaže tudi dejstvo, da je v začetku leta 2024 Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) stranki v zadevi *Božičnik proti Sloveniji* (pritožba št. 1703/23) pozvalo, naj se z vidika kršitve 4. člena Protokola št. 7 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju Protokol št. 7 k EKČP) opredelita do vprašanja, ali je bila v postopku ponovnega sojenja pritožnikova pogojna obsodba ponovno vpisana v kazensko evidenco in ali se je ponovno izvrševala.

lahko izdalo ugotovitveno sodbo. Ustavnemu sodišču predlaga, naj izpodbijane sodbe razveljavi in zadevo vrne prvostopenjskemu sodišču, ki naj nato izda zavrnilno sodbo.

B. – I.

Ureditev pogojne obsodbe v KZ-1

8. Pogojna obsodba je opozorilna sankcija,² katere pomen je v opozorilu storilcu kaznivega dejanja, da je storil dejanje, ki ga družba socialnoetično ocenjuje kot negativno, in mu sodišče zato izreka grajo oziroma opomin. Njen namen je, da se storilec kaznivega dejanja, čigar dejanje je manj nevarno in manjšega pomena, ne kaznuje, če to ni nujno zaradi kazenskopravnega varstva pravnih vrednot, ob hkratnem pričakovanju, da bo že samo opozorilo doseglo namen kaznovanja v okviru specialne prevencije, tako da storilec ne bo več ponavljal kaznivih dejanj. Pogojna obsodba je tako izraz težnje po omejitvi prisile v obliki kazni zgolj na situacije, ko je kazen resnično potrebna. Kazen se namreč v primeru pogojne obsodbe pogojno odloži z drugo kazensko sankcijo, to je opozorilno sankcijo, ki je milejša, njen končni cilj pa je enak kot pri kazni, to je preprečevanje nadaljnjih kaznivih dejanj, vendar na način, ki je različen od kazni.³

9. S pogojno obsodbo določi sodišče storilcu kaznivega dejanja kazni, ki pa ne bo izrečena, če obsojenec v času, ki ga določi sodišče in ne sme biti krajši kot eno leto in ne daljši kot pet let (preizkusna doba), ne bo storil novega kaznivega dejanja (drugi odstavek 57. člena KZ-1). Pogojna obsodba se izreče namesto kazni (prvi odstavek 57. člena KZ-1). Sodišče ob nastopu zakonskih pogojev pogojno obsodbo prekliche ter obsojencu izreče kazni, ki je bila določena v pogojni obsodbi. Pogojna obsodba se sme preklicati v preizkusni dobi oziroma najpozneje v enem letu po preteku preizkusne dobe (prvi odstavek 62. člena KZ-1).

10. Sodišče sme izreči pogojno obsodbo, če je storilcu določilo kazni zapora do dveh let ali denarno kazni (prvi odstavek 58. člena KZ-1), pri čemer pa pogojne obsodbe ne sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazni zapora najmanj treh let (drugi odstavek 58. člena KZ-1). Kazni pri pogojni obsodbi se določi, njen izrek pa se odloži. Sama pogojna obsodba še ne predvideva dejanske omejitve svobode obsojene osebe oziroma posega v zasebno lastnino, vendar pa bi lahko obsojenec konkreten poseg v eno izmed navedenih dveh pravic trpel v primeru preklica pogojne obsodbe.

11. Izrek pogojne obsodbe je sestavljen iz treh elementov: (1) kazni, (2) suspenzivnega pogoja, da storilec ne bo izvršil novega kaznivega dejanja, ter (3) preizkusne dobe.

12. Kazni pri pogojni obsodbi odmeri sodišče na podlagi istih pravil kot pri obsodbi na nepogojno kaznivo dejanje. V obeh primerih sodišče upošteva vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazni manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), in sicer okoliščine, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in njegove objektivne značilnosti ali pa na storilčevo krivdo in njegovo osebnost. Prav kazni pri pogojni obsodbi je njen bistveni element, saj se v njej odražata teža storjenega kaznivega dejanja in stopnja storilčeve krivde.

13. Do razlike med pogojno in nepogojno obsodbo pride pri drugem elementu pogojne obsodbe, ki ga pri nepogojni obsodbi ni, tj. zaupanju sodišča, da obsojenec v prihodnje ne bo več ponavljal kaznivih dejanj. Pogojna obsodba namreč že v izreku vsebuje suspenzivni pogoj, ki se nanaša na prepoved storitve novega kaznivega dejanja. Pogojno obsodbo je tako mogoče izreči le, če je podana ugodna napoved oziroma pozitivna prognoza glede prihodnjega storilčevega obnašanja in je torej mogoče pričakovati, da storilec ne bo več ponavljal kaznivih dejanj. Kljub temu pa so pri pogojni obsodbi še vedno močno izražene njene kaznovalne prvine. V samem bistvu je

zato pogojna obsodba modifikacija (zaporne ali denarne) kazni oziroma modifikacija izvršitve kazni.⁴

14. Tretji element pogojne obsodbe pa je preizkusna doba, ki se nanaša na časovno obdobje, v katerem je obsojenec na preizkušnji. Pri določitvi trajanja preizkusne dobe sodišče ocenjuje, kako dolgo obdobje preverjanja je pri obsojencu glede na prognozo njegovega prihodnjega obnašanja potrebno, da bi se dosegel specialnoproventivni učinek, torej da kaznivih dejanj ne bi več ponavljal.⁵ Preizkusna doba začne teči s pravnomočnostjo sodbe in se izteče na dan, ki se po dnevu in mesecu ujema z dnem pravnomočnosti sodbe po preteku v pogojni obsodbi določenega dne.

Ureditev vštevanja v KZ-1

15. KZ-1 v 56. členu omogoča vštevanje pripora in prejšnje kazni. Tako je določeno, da se čas, prestan v priporu, ter kakršen koli odvzem prostosti v zvezi s kaznivim dejanjem všteva v izrečeno kazni zapora in denarno kazni (prvi odstavek 56. člena KZ-1). Če je uveden kazenski postopek za več kaznivih dejanj in pripor ni odrejen za vsako od njih, se čas, prestan v priporu, všteva v izrečeno kazni zapora in denarno kazni za kaznivo dejanje, za katero je obdolženec obsojen (drugi odstavek 56. člena KZ-1). Globa, odvzem prostosti ali kakšna druga sankcija, ki jo je obsojenec preстал oziroma plačal za prekršek, ter kazni ali disciplinski odvzem prostosti, ki ga je preстал zaradi kršitve vojaške discipline, se mu prav tako vštejejo v kazni, izrečeno za kaznivo dejanje, katerega znaki imajo tudi znake prekrška oziroma kršitve vojaške discipline (tretji odstavek 56. člena KZ-1). Ob tem je določeno tudi, da so dan pripora, dan odvzema prostosti, dan zapora in dva dnevna zneska denarne kazni ter 42 EUR globe, izrečene za prekršek, pri vsakem vštevanju izenačeni (četrti odstavek 56. člena KZ-1).

16. Člen 56 KZ-1 tako celostno omogoča vštevanje pripora ter kakršnega koli odvzema prostosti v zvezi s kaznivim dejanjem v izrečeno kazni zapora in denarno kazni. Hkrati omogoča, da se v kazni vštejeta tudi sankcija za prekršek⁶ ter kazni ali disciplinski odvzem prostosti, ki jo je obsojenec preстал zaradi kršitve vojaške discipline. Ob tem pa določa tudi način všteta pri različnih oblikah sankcij.

17. Vštevanja oziroma siceršnjega upoštevanja že pretekle preizkusne dobe pa KZ-1 izrecno ne ureja. Vrhovno sodišče je tako navedlo, da naj KZ-1 sodišču prve stopnje ne bi omogočal odločitve, da se pritožnici izrečena kazenska sankcija ne bi izvršila, smiselno torej, da naj KZ-1 ne bi omogočal, da bi sodišča upoštevala preizkusno dobo, ki je v zvezi z istim kaznivim dejanjem že tekla.

18. Namen povzetega 56. člena KZ-1 je v preprečitvi kršitve prepovedi ponovnega kaznovanja iz 31. člena Ustave. Če KZ-1 ne bi omogočal vštevanja že pretekle kazni, bi moral obsojenec na podlagi nove sodbe ponovno prestajati isto kazni (oziroma isti del kazni), ki jo je že preстал na podlagi prejšnje razveljavljene sodbe. Takšna situacija pa bi pomenila neposredno kršitev prepovedi ponovnega kaznovanja iz 31. člena Ustave. Ker KZ-1 izrecno omogoča le vštevanje kazni, ne ureja pa vštevanja že pretekle preizkusne dobe, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 59. člena ZUstS začelo postopek za oceno ustavnosti, ali KZ-1 vsebuje protiustavno pravno praznino, ki pomeni kršitev 31. člena Ustave.

Ustavnoppravna izhodišča

19. Po 31. členu Ustave⁷ nihče ne sme biti ponovno obsojen ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen, ali je

⁴ P. Novoselec, Opći dio kaznenog prava, Peto, izmijenjeno izdanje, Sveučilište Josipa Jurija Strossmayera u Osijeku, Pravni fakultet Osijek, Osijek 2016, str. 397; W. Stree, J. Kinzig, Schönke/Schröder Strafgesetzbuch Kommentar, Verlag C. H. Beck, München 2010, str. 875.

⁵ V. Verdol Kokol v: M. Šepec (ur.), Kazenski zakonik (KZ-1) s komentarjem, Lexpera, GV Založba, Ljubljana 2021, str. 799.

⁶ V tej zvezi glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-24/10 z dne 19. 4. 2012 (Uradni list RS, št. 34/12).

⁷ Prepoved ponovnega sojenja v isti stvari (*ne bis in idem*) je določena tudi v 4. členu Protokola št. 7 k EKČP.

² Poleg pogojne obsodbe sta opozorilni sankciji še pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom in sodni opomin.

³ L. Bavcon, A. Šelih, D. Korošec, M. Ambrož in K. Filipčič, Kazensko pravo – splošni del, šesta izdaja, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2013, str. 412.

bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena, ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen ali obsojen. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo ima ta ustavna pravica dva bistvena vidika. Eden je v tem, da na podlagi te pravice domneva nedolžnosti, ki po 27. členu Ustave velja v kazenskem postopku za vsakogar, dokler ni njegova krivda ugotovljena s pravnomočno sodbo, preraste v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne oprostilne in pravnomočne zavrnilne sodbe v neizpodbojno domnevo. Ta učinkuje absolutno, ker celo v primeru pravnomočne oprostilne sodbe zaradi nedokazanosti dejanja zoper posameznika, tudi če bi se kasneje našli novi dokazi, ni mogoče izvesti ponovnega sojenja v škodo obsojenega oziroma oproščenega.⁸

20. Drugi je v tem, da posameznik ne more biti ponovno obsojen za kaznivo dejanje, za katero je bil že obsojen s pravnomočno sodbo sodišča.⁹ Člen 31 Ustave pa ne prepoveduje zgolj ponovne obsodbe zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil posameznik predhodno že obsojen s pravnomočno sodbo sodišča, temveč prepoveduje tudi njegovo ponovno kaznovanje. Do kršitve prepovedi ponovnega kaznovanja bi tako na primer prišlo tedaj, ko bi posameznik kazni oziroma del kazni že prestal, pa mu sodišče že prestanega dela kazni ne bi upoštevalo pri izreku kazni za isto kaznivo dejanje.

21. Čeprav s samo pogojno obsodbo (še) ne pride do posega v pravico do osebne svobode oziroma do zasebne lastnine, pa ima ta za posledico najmanj družbeno zaznamovanost zaradi obsodbe zaradi kaznivega dejanja, hkrati pa je takšen obsojenec podvržen tveganju, da mu bo v primeru novega ali tudi prej storjenega kaznivega dejanja pogojna obsodba preklicana ter bo začel prestajati zaporno kazni.¹⁰ Zaradi narave pogojne obsodbe kot modifikacije kazni se lahko zgodi, da tudi pogojna obsodba v primeru preklica huje poseže v človekove pravice obsojene osebe (v primeru določene zaporne kazni celo v pravico do osebne svobode). Zato ima sankcija pogojne obsodbe po presoji Ustavnega sodišča takšne posledice, da jo je treba šteti za kaznovanje v okviru razlage avtonomnega pojma kaznovanja iz 31. člena Ustave.

22. Preizkusna doba pri pogojni obsodbi je obdobje, v katerem bi morala obsojena oseba upravičiti zaupanje sodišča, da kaznivih dejanj v prihodnje ne bo več ponavljala. Hkrati pa je preizkusna doba (skupaj z dodatnim rokom enega leta iz prvega odstavka 62. člena KZ-1¹¹) najdaljše dopustno obdobje, v katerem je sodišče upravičeno pogojno obsodbo preklicati. Če obsojena oseba v tem obdobju kaznivih dejanj ni več izvrševala oziroma ni bila obsojena za nobeno morebitno prejšnje kaznivo dejanje, je treba šteti, da je s tem v celoti upravičila zaupanje sodišča in je izpolnila obveznost, ki ji jo je sodišče naložilo v obsodilni sodbi. Po poteku tega roka zato takšna oseba velja za neobsojeno, hkrati pa prenehajo tudi vse morebitne druge pravne posledice obsodbe. To velja tudi, če je bila obsodba z izrednimi pravnimi sredstvi razveljavljena ter je bila oseba v postopku novega sojenja ponovno obsojena na pogojno obsodbo. Zato mora sodišče pri izreku nove pogojne obsodbe všteti preizkusno dobo, ki je že potekla na podlagi prejšnje obsodbe za isto kaznivo dejanje. V nasprotnem primeru bi namreč osebi ista preizkusna doba tekla večkrat, kar bi ob dejstvu, da tudi pogojna obsodba pomeni kaznovanje, pomenilo kršitev 31. člena Ustave.

⁸ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-92/97 z dne 8. 5. 1997 (Uradni list RS, št. 29/97, in OdlUS VI, 60). Glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. Up-46/99 z dne 18. 12. 2002 (Uradni list RS, št. 5/03, in OdlUS XI, 290).

⁹ Prav tam.

¹⁰ Glej sodbo ESČP v zadevi *Goldmann in Szénászky proti Madžarski* z dne 30. 11. 2010, 20. točka obrazložitve.

¹¹ Prvi odstavek 62. člena KZ-1 določa: »Pogojna obsodba se sme preklicati v preizkusni dobi. Če stori obsojenec v tem času kaznivo dejanje, ki ima za posledico preklic pogojne obsodbe, pa se to s sodbo ugotovi šele po poteku preizkusne dobe, se sme pogojna obsodba preklicati najpozneje v enem letu po poteku preizkusne dobe.«

23. Pravna ureditev, ki ne predvideva vštevanja že pretečene preizkusne dobe, ima lahko na odločitev pritožnika, ali bo vložil izredno pravno sredstvo, odvrtačilne učinke. Če bi pritožnik z izrednim pravnim sredstvom dosegel (le) razveljavitev izpodbijane sodbe, ne pa njene spremembe, in bi mu bila v novem sojenju znova izrečena pogojna obsodba, bi z uporabo pravnega sredstva v svojo korist prišel celo v slabši pravni položaj v primerjavi s položajem iz razveljavljene sodbe. V nasprotju z načelom omejenosti represije in s pravico do rehabilitacije¹² bi v primeru ponovitve oziroma podvajanja preizkusne dobe tudi do izbrisa obsodbe prišlo z dodatnim časovnim zamikom.

24. V zvezi z učinkom teka in izteka preizkusne dobe je treba upoštevati tudi stališče Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju SEU) v sodbi v zadevi *Kretzinger*, C-288/05, z dne 18. 7. 2007. SEU je na vprašanje, ali je v smislu 54. člena Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. 6. 1985 (v nadaljevanju Konvencija) kazni, ki je izrečena pred sodiščem države pogodbenice, »izvršena« ali v »postopku izvrševanja«, če je bil obtoženec v skladu s pravom države pogodbenice obsojen na pogojno zaporno kazni, odgovorilo pritrdilno. Konvencija v 54. členu določa, da se »oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, [...] za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazni tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti«. V tej zvezi je SEU navedlo, da pogojna zaporna kazni s tem, da kaznuje protipravno ravnanje, pomeni izrečeno kazni v smislu 54. člena Konvencije ter da je pogojno obsodbo treba šteti kot »v postopku izvrševanja«, odkar je obsodba postala izvršljiva in v času preizkusne dobe, nadalje pa jo je treba po izteku preizkusne dobe šteti za »izvršeno«.¹³

Presoja izpodbijane zakonske ureditve

25. Pogojna obsodba je uvrščena v peto poglavje KZ-1, ki ureja opozorilne sankcije. KZ-1 v petem poglavju ne vsebuje posebnega člena, ki bi urejal vštevanje pri opozorilnih sankcijah, takšne določbe pa tudi ni med pravili, ki splošno urejajo pogojno obsodbo (tj. v 57.–62. členu). Ustavno sodišče je zato preverilo, ali bi bilo mogoče preizkusno dobo všteti na podlagi ustavnoskladne razlage 56. člena KZ-1, ki se nanaša na vštevanje kazni iz četrtega poglavja KZ-1. Člen 56 KZ-1 ima naslov Vštevanje pripora in prejšnje kazni. Kot je Ustavno sodišče že navedlo v tej odločbi, je namen 56. člena KZ-1 v preprečitvi kršitve ponovnega kaznovanja iz 31. člena Ustave. Pravili, ki omogočata vštevanje, sta določeni v prvem in tretjem odstavku 56. člena KZ-1.

26. V prvem odstavku 56. člena KZ-1 je določeno pravilo, da se »čas, prestan v priporu, ter kakršen koli odvzem prostosti v zvezi s kaznivim dejanjem, [...] všteta v izrečeno kazni zapora in denarno kazni«. Pomen te določbe je v zagotovitvi spoštovanja prepovedi dvojnega kaznovanja iz 31. člena Ustave na način, da ureja pravila, na podlagi katerih se izrečeni posegi v prostost vštejejo v izrečeno kazni, celo če sama izrečena kazni ni prostostne narave. Ker po presoji Ustavnega sodišča pomeni tudi izrek pogojne obsodbe kaznovanje, je ponovni izrek pogojne obsodbe po tem, ko je bila pravnomočna pogojna sodba v postopku z zahtevo za varstvo zakonitosti razveljavljena, v bistvenih elementih primerljiv s položaji, ki jih ureja prvi odstavek 56. člena KZ-1. Obakrat namreč po presoji Ustavnega sodišča nastopi kaznovanje, ki je »v zvezi s kaznivim dejanjem«, zato 31. člen Ustave zahteva, da mu sledi tudi »vštevanje«, kar pri pogojni obsodbi po naravi stvari lahko pomeni izključno vštevanje preizkusne dobe. Vendar pa

¹² Pravica do rehabilitacije ima po nemškem pravnem redu rang ustavnega načela, ki je izpeljano iz ustavnih določb o varstvu človekovega dostojanstva in pravice do svobodnega razvoja osebnosti. Glej M. Ambrož in M. Mihelj Plesničar v: M. Šepc (ur.), nav. delo, str. 680.

¹³ Sodba SEU v zadevi *Kretzinger*, 42. točka obrazložitve.

bi razlaga, po kateri bi bilo mogoče iz navedenih zakonsko urejenih primerov vštevanja pripora ali kakršnega koli odvzema prostosti v izrečeno kazen zapora ali denarno kazen sklepati, da enako pravilo o vštevanju velja tudi za zakonsko neurejen primer vštevanja preizkusne dobe, prebila jezikovni okvir prvega odstavka 56. člena KZ-1.

27. Poleg prvega odstavka 56. člena KZ-1 vštevanje omogoča tudi tretji odstavek 56. člena KZ-1. Ta določa, da se »globa, odvzem prostosti ali kakšna druga sankcija, ki jo je obsojenec prestal oziroma plačal za prekršek, ter kazen ali disciplinski odvzem prostosti, ki ga je prestal zaradi kršitve vojaške discipline, [...] všteje v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje, katerega znaki imajo tudi znake prekrška oziroma kršitve vojaške discipline«. Tudi pomen tretjega odstavka 56. člena KZ-1 je v prepovedi dvojnega kaznovanja iz 31. člena Ustave, saj gre za pravila, na podlagi katerih se izrečeni posegi v prostost ali druge vrste sankcij, ki so kaznovalnega značaja (sankcije za prekršek ali disciplinski kršitev), vštejejo v izrečeno kazen. Jamstvo iz 31. člena Ustave je pravni element, ki povezuje vštevanje navedenih posegov v človekove pravice obsojenca v izrečeno kazen, pri čemer pride do teh posegov v različnih pravnih postopkih (prekrškovnem, disciplinskem), ki so zaključeni, še preden pride do obsodbe v kazenskem postopku. Novo sojenje po tem, ko je bila pravnomočna obsodilna sodba v postopku z zahtevo za varstvo zakonitosti razveljavljena, je v bistvenih elementih primerljivo s položaji, ki jih ureja tretji odstavek 56. člena KZ-1, s to razliko, da ne gre za različne pravne postopke, ampak za ustavno dopustno ponovno sojenje na podlagi obtožbe za isto kaznivo dejanje. Tudi v tem primeru bi razlaga, po kateri bi iz zakonsko urejenih primerov vštevanja posegov v pravice obsojenca v drugih postopkih sklepali tudi na zakonsko neurejen primer vštevanja preizkusne dobe, če je obsojencu potekla preizkusna doba po pogojni obsodbi, nato pa je bil v novem sojenju ponovno obsojen na pogojno obsodbo z enako preizkusno dobo, prebila jezikovni okvir tretjega odstavka 56. člena KZ-1.

28. Prvi odstavek 28. člena Ustave določa, da nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in ni zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno. S tem Ustava določa načelo zakonitosti v kazenskem pravu, ki se nanaša tudi na zakonitost kaznovanja. Sodišče z izrekom nove pogojne obsodbe po tem, ko je preizkusna doba delno ali v celoti potekla, na novo določi obseg kaznovanja. Po 31. členu Ustave je nujno, da se obseg kaznovanja določi tako, da se upošteva prepoved dvojnega kaznovanja. Hkrati načelo zakonitosti iz 28. člena Ustave zahteva, da vsako kaznovanje temelji na pravni podlagi, ki jo zakonodajalec predvidi vnaprej, z zakonom, in spoštuje načelo določnosti (*lex praevia*, *lex scripta*, *lex certa*). Navedena jamstva vključujejo položaje, v katerih mora sodišče pri določanju obsega kaznovanja pri sojenju upoštevati prejšnje izrečene kazni ali, kot velja za obravnavano zadevo, da je po prejšnji obsodbi že tekla preizkusna doba.

29. Za obstoj protiustavne pravne praznine morata biti izpolnjena dva pogoja: (1) neurejenega življenjskega primera ni mogoče rešiti z ustaljenimi metodami razlage, hkrati pa (2) ustavnopravni razlogi zahtevajo, da bi zakonodajalec moral sprejeti zakonsko ureditev, ki bi izrecno uredila tudi ta življenjski primer.¹⁴ Nobena zakonska določba v KZ-1 sodišču pri izreku nove pogojne obsodbe v novem sojenju na podlagi 426. člena ZKP ne omogoča, da bi v novo izrečeno sankcijo vštelo že pretečeno preizkusno dobo. Hkrati pa je razlaga, po kateri naj

¹⁴ Glej S. Nerad, Pravna praznina in protiustavna pravna praznina, Pravna praksa, št. 29–30 (2010), str. 6–8. Glej tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-297/02 z dne 12. 2. 2004, 11. točka obrazložitve: »Pravna praznina je [...] neustavna, če se je z metodami razlage ne da zapolniti.« V zvezi s pogojem obstoja ustavnopravnih razlogov za zapolnitev pravne praznine glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-48/06 z dne 22. 6. 2006 (Uradni list RS, št. 69/06, in OdlUS XV, 57) in sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-303/09, Up-1473/09 z dne 23. 6. 2011, št. U-I-129/15 z dne 11. 2. 2016 in št. U-I-779/21 z dne 7. 4. 2022.

bi sodišče lahko vštelo preizkusno dobo na podlagi prvega ali tretjega odstavka 56. člena KZ-1, v nasprotju z načelom določnosti (*lex certa*) iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Zato Ustavno sodišče ugotavlja, da ni mogoče všteti že pretečene preizkusne dobe z ustavnoskladno razlago 56. člena KZ-1. Hkrati Ustavno sodišče ugotavlja, da bi bila pravna ureditev, ki bi omogočala upoštevanje že pretekle preizkusne dobe, nujna zaradi preprečitve kršitve ponovnega kaznovanja iz 31. člena Ustave. Zato KZ-1 po presoji Ustavnega sodišča vsebuje protiustavno pravno praznino.

30. Če Ustavno sodišče oceni, da je zakon protiustaven, ker posameznega vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja ali ga ureja na način, ki ne omogoča razveljavitve oziroma odprave, sprejme o tem ugotovitveno odločbo (prvi odstavek 48. člena ZUStS). Tako je ravnalo tudi v tej zadevi (1. točka izreka), saj KZ-1 ne ureja vprašanja, ki bi ga zaradi preprečitve prepovedi ponovnega kaznovanja (31. člen Ustave) moral urediti. V skladu z drugim odstavkom 48. člena ZUStS je Ustavno sodišče zakonodajalcu določilo rok, v katerem mora ugotovljeno protiustavnost odpraviti (2. točka izreka).

31. Da bi bilo v času do odprave ugotovljene protiustavnosti obsojenim osebam zagotovljeno spoštovanje pravice iz 31. člena Ustave, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUStS določilo način izvršitve svoje odločbe (3. točka izreka).

B. – II.

Odločitev o ustavni pritožbi

32. Pritožnica je v ustavni pritožbi navedla, da je v času do odločitve Vrhovnega sodišča, ki je s svojo sodbo št. I Ips 44051/2013 z dne 18. 5. 2017 razveljavilo sodbi nižjih sodišč in zadevo vrnilo v ponovno odločanje prvostopenjskemu sodišču, pogojno obsodbo že »prestala«, saj se ji je že iztekla preizkusna doba. Ker ji je bila v ponovljenem sojenju ponovno izrečena enaka kazenska sankcija, naj bi morala izrečeno kazensko sankcijo ponovno prestatjati, s tem pa naj bi ji bila kršena pravica iz 31. člena Ustave.

33. Postopek ponovnega sojenja na podlagi uspešnega izrednega pravnega sredstva sam po sebi ne pomeni kršitve 31. člena Ustave. Prav tako ne pomeni kršitve 31. člena Ustave ponovno izrekanje kazenske sankcije v novem sojenju, če ta ni višja kot prvotno izrečena sankcija. Ker je bila v konkretnem primeru pritožnici izrečena enaka kazenska sankcija kot v prvem sojenju, s ponovnim sojenjem in novo izrečeno kazensko sankcijo pritožnici ni bilo poseženo v pravico iz 31. člena Ustave.

34. Drugače pa velja za ponovni tek preizkusne dobe. V konkretnem primeru je bila pritožnica v prvem sojenju obsojena na pogojno zaporno kazen treh mesecev zapora s preizkusno dobo enega leta. Preizkusna doba ji je začela teči s pravnomočnostjo sodbe, tj. 28. 4. 2016, ter se je iztekla 28. 4. 2017. Do razveljavitve pravnomočne sodbe iz prvega sojenja je prišlo šele 18. 5. 2017, torej po preteku preizkusne dobe iz pogojne obsodbe, zato bi se morala kazenska sankcija šteti za izvršeno. V ponovnem sojenju je bila pritožnici ponovno izrečena pogojna kazen treh mesecev zapora s preizkusno dobo enega leta, pri tem pa ji sodišče že pretekle preizkusne dobe ni vštelo v izrečeno kazensko sankcijo iz novega sojenja, zato ji je preizkusna doba enega leta ponovno tekla v času od 17. 3. 2019 do 17. 3. 2020. Pritožnici je tako preizkusna doba enega leta za isto kaznivo dejanje tekla dvakrat, zato ji je bila s tem, ko ji sodišča pri izreku kazenske sankcije v postopku ponovne razsoje niso v celoti vštela že pretekle preizkusne dobe, kršena prepoved ponovnega kaznovanja iz 31. člena Ustave.

35. Glede na to, da je pritožnici preizkusna doba že v celoti pretekla, izpodbijana sodba nima več pravnih učinkov. Iz tega razloga se je Ustavno sodišče omejilo na ugotovitev kršitve pravice iz 31. člena Ustave, ne da bi zadevo razveljavilo in vrnilo v novo odločanje (4. točka izreka).

36. Pritožnica predlaga, naj se ji povrnejo stroški postopka z ustavno pritožbo. V postopku pred Ustavnim sodiščem nosi vsak udeleženec svoje stroške, če Ustavno sodišče ne

odloči drugače (prvi odstavek 34. člena ZUstS, ki se po prvem odstavku 49. člena ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo). Za drugačno odločitev bi morali obstajati posebej utemeljeni razlogi, ki v obravnavanem primeru niso podani. Ustavno sodišče je zato odločilo, da pritožnica sama nosi svoje stroške postopka z ustavno pritožbo (5. točka izreka).

C.

37. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena, drugega odstavka 40. člena, prvega odstavka 48. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ter prvega odstavka 34. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnice in sodniki dr. Rok Čeferin, Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Rajko Knez, dr. Neža Kogovšek Šalomon, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Ustavno sodišče je 1., 2., 3. in 4. točko izreka sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnica Mežnar in sodnik Svetlič. Ustavno sodišče je 5. točko izreka sprejelo soglasno. Sodnik Svetlič je dal odklonilno ločeno mnenje.

Dr. Matej Accetto
predsednik

3417. Sklep o nesprejemu ustavne pritožbe

Številka: Up-859/24-6
Datum: 2. 12. 2024

S K L E P

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložil Elvis Omerović, Maribor, ki ga zastopa Igor Weindorfer, odvetnik v Murski Soboti, na seji 2. decembra 2024

s k l e n i l:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. XI Ips 59093/2024 z dne 25. 9. 2024 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Mariboru št. I Ks 59093/2024 z dne 20. 8. 2024 in s sklepom Okrožnega sodišča v Mariboru št. III Kpd 59093/2024 z dne 18. 8. 2024 se ne sprejme.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pritožnik izpodbija sklep preiskovalnega sodnika Okrožnega sodišča v Mariboru o odreditvi pripora zaradi utemeljenega suma kaznivega dejanja nasilja v družini po prvem odstavku 191. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21 in 16/23 – KZ-1) in pripornega razloga ponovitvene nevarnosti. Zunajobravnavni senat istega sodišča je zavrnil pritožbo pritožnikovega zagovornika. Vrhovno sodišče je s sodbo zavrnilo njegovo zahtevo za varstvo zakonitosti kot očitno neutemeljeno po drugem odstavku 425. člena v zvezi z drugim odstavkom 421. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo in 53/24 – v nadaljevanju ZKP).

2. Pritožnik v ustavni pritožbi zatrjuje kršitev drugega odstavka 14. člena in 20. člena Ustave, pravic iz 22., 19., 23., 25., 28. in 29. člena Ustave ter iz 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP). Izpodbijane odločitve naj bi bile neobrazložene glede pripornega razloga

ponovitvene nevarnosti in nujnosti pripora. Ponovitvena nevarnost naj ne bi bila podana, stališča sodišč v zvezi z njo pa naj bi bila očitno napačna. Ker naj bi se oškodovanka 20. 9. 2024 odpovedala pričanju v sodni preiskavi, naj bi to pomenilo, da kaznivega dejanja ni bilo ter da je bil pripor odrejen neutemeljeno in nezakonito. Tudi sodba Vrhovnega sodišča naj bi bila izdana s skrajšano obrazložitvijo, zato naj je ne bi bilo mogoče preizkusiti. Kršen naj bi bil 20. člen Ustave. Zaradi vsebinsko praznih odločb naj bi se pojavljala tudi dvom o nepristranskem in profesionalnem sojenju. Prav tako naj bi bilo kršeno načelo zakonitosti.

B.

3. Veljavnost izpodbijanih aktov je potekla že v času vložitve ustavne pritožbe.¹ Ustavno sodišče praviloma šteje, da v primeru, ko izpodbijani akt v času odločanja ne velja več, ni izkazan pravni interes za odločanje Ustavnega sodišča. Zgolj ugotovitev kršitve človekove pravice, ne da bi bil izpodbijani posamični akt razveljavljen ali odpravljen (prvi odstavek 59. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS), namreč praviloma ne spreminja pritožnikovega pravnega položaja. Vendar Ustavno sodišče odloča drugače, kadar gre za primere, v katerih je predmet ustavne pritožbe sodno odločanje o odvzemu osebne svobode iz prvega odstavka 19. člena Ustave.² Poseg v to pravico je eden od najhujših posegov v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika. Učinkovito varstvo te pravice zahteva, da ima prizadeti možnost ustavnopravnega varstva tudi v primeru, ko izpodbijani sklep ni več veljaven. To pomeni, da mora Ustavno sodišče tudi v takem primeru ugotavljati, ali je bil poseg opravljen v skladu s procesnimi jamstvi, zagotovljenimi z Ustavo, čeprav lahko svojo odločitev omeji le na morebitno ugotovitev kršitve človekove pravice.³ Za tak položaj gre tudi v obravnavani zadevi.

4. V skladu s prvim odstavkom 51. člena ZUstS morajo biti pred vložitvijo ustavne pritožbe izčrpana vsa pravna sredstva. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo pogoj izčrpanosti pravnih sredstev za vložitev ustavne pritožbe med drugim pomeni, da mora pritožnik pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini (materialna izčrpanost).⁴

5. V obravnavanem primeru je Vrhovno sodišče zahtevo za varstvo zakonitosti pritožnikovega zagovornika zavrglo z obrazložitvijo, da pritožnik ni konkretiziral in obrazloženo pojasnil kršitev zakona, ki naj bi jih zagrešili sodišči, poleg tega naj se njegove navedbe v ničemer ne bi navezovala na argumentirane razloge izpodbijanega pravnomočnega sklepa, ki sta jih navedli nižji sodišči, zaradi česar naj bi ostala zahteva za varstvo zakonitosti vsebinsko prazna in neobrazložena, kar naj bi mu onemogočalo njen preizkus. Zato je zahtevo za varstvo zakonitosti na podlagi drugega odstavka 425. člena ZKP zavrnilo kot očitno neutemeljeno.

6. Vrhovno sodišče torej v svoji sodbi do pritožnikovih očitkov v zahtevi za varstvo zakonitosti ni zavzelo vsebinskih stališč v zvezi s pripornim razlogom ponovitvene nevarnosti in nujnostjo pripora, ker naj bi bilo pritožnikovo pravno sredstvo vsebinsko prazno. Glede na navedeno pritožnik glede očitkov, ki jih naperja zoper izpodbijani odločitvi preiskovalnega sodnika in zunajobravnavnega senata Okrožnega sodišča, ni materialno izčrpal pravnih sredstev.

¹ Pripor je bil s sklepom preiskovalnega sodnika odrejen 18. 8. 2024 za največ en mesec.

² Glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-50/09, Up-260/09 z dne 18. 3. 2010 (Uradni list RS, št. 29/10, in OdlUS XIX, 2).

³ Člen 47 v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS.

⁴ Glej na primer sklepe Ustavnega sodišča št. Up-565/05 z dne 25. 10. 2006, št. U-I-255/08, Up-2641/08 z dne 20. 11. 2008, št. Up-1131/12 z dne 30. 9. 2013, št. Up-1201/12 z dne 10. 9. 2013, št. Up-132/13 z dne 30. 9. 2013, št. Up-441/13 z dne 10. 9. 2013 in št. Up-374/17 z dne 6. 7. 2017.

7. Očitek neobrazloženosti, zaradi katere sodne odločbe ni mogoče vsebinsko preizkusiti, ki ga pritožnik naperja zoper sodbo Ustavnega sodišča zaradi skrajšane obrazložitve po drugem odstavku 425. člena ZKP, je pavšalen in ga ni mogoče vsebinsko presoati. Pritožnik namreč v ustavni pritožbi ne izpodbija stališča Ustavnega sodišča o očitni neutemeljenosti njegovih navedb v zahtevi za varstvo zakonitosti oziroma o tem, da so njegove navedbe iz navedenega pravnega sredstva posplošene, vsebinsko prazne ter neobrazložene, zato vsebinska presoja zahteve za varstvo zakonitosti ni mogoča. Pritožnik tudi ne uperja očitkov proti zakonskemu institutu skrajšane obrazložitve zavrnitve zahteve za varstvo zakonitosti po drugem odstavku 425. člena ZKP.

8. Zatrjevani kršitvi pravice do nepristranskega sodišča (prvi odstavek 23. člena Ustave) in načela zakonitosti (prvi odstavek 28. člena Ustave) sta pavšalni. Zatrjevanih kršitev pravic iz 25. in 29. člena Ustave ter iz 6. člena EKČP pa pritožnik z ničemer ne obrazloži.

9. Senat Ustavnega sodišča ustavne pritožbe ni sprejel v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS.

C.

10. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik senata Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA) ter člana Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Sklep je sprejel soglasno.

Dr. Dr. Klemen Jaklič
(Oxford ZK, Harvard ZDA)
predsednik senata

3418. Razpored dela Ustavnega sodišča za čas pomladanskega zasedanja 2025

Številka: Su-I-4/23-24
Datum: 14. 11. 2024

Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 11. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) na 10. upravni seji Ustavnega sodišča z dne 14. 11. 2024 sprejelo

RAZPORED DELA USTAVNEGA SODIŠČA za čas pomladanskega zasedanja 2025

I.

Terminski program za pomladansko zasedanje:

1. Redne plenarne seje Ustavnega sodišča:

- 9., 16. in 23. januarja
- 6., 13. in 20. februarja
- 6., 13. in 20. marca
- 2., 10. in 17. aprila
- 8., 15. in 22. maja
- 5., 12. in 19. junija
- 3. in 10. julija

S sklepom Ustavnega sodišča se lahko določi nadomestni datum redne plenarne seje.

2. Izredno plenarno sejo skliče predsednik Ustavnega sodišča v skladu s Poslovnikom.

3. Seje senatov za preizkus ustavnih pritožb skličejo predsednice oziroma predsedniki senatov po razporedu, ki ga določi senat, oziroma po potrebi.

4. Upravne seje Ustavnega sodišča skliče predsednik Ustavnega sodišča po potrebi.

5. Komisija za redakcijo odločb in sklepov Ustavnega sodišča ima sejo vsak torek, ki sledi tednu, v katerem je bila plenarna seja Ustavnega sodišča, če Ustavno sodišče ne odloči drugače.

II.

1. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja civilno-pravnih zadev odloča v sestavi:

dr. Rok Svetlič, predsednik,
dr. Rok Čeferin, član in
dr. Rajko Knez, član.

Namestnik predsednika senata je dr. Rajko Knez.

2. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja kazensko-pravnih zadev odloča v sestavi:

Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), predsednik,

dr. Katja Šugman Stubbs, članica in
Marko Šorli, član.

Namestnica predsednika senata je dr. Katja Šugman Stubbs.

3. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja upravnopravnih zadev odloča v sestavi:

dr. Špelca Mežnar, predsednica,
dr. Matej Accetto, član in
dr. Neža Kogovšek Šalomon, članica.

Namestnica predsednice senata je dr. Neža Kogovšek Šalomon.

4. V primeru izločitve ali zaradi odsotnosti članice oziroma člana senata se za čas pomladanskega zasedanja določi nadomestna sodnica ali nadomestni sodnik kot članica oziroma član senata izmed drugih sodnic oziroma sodnikov (v nadaljevanju sodnik) po naslednjem razporedu:

dr. Rajko Knez za zadeve kazenskega senata,
dr. Špelca Mežnar za zadeve civilnega senata,
Marko Šorli za zadeve upravnega senata.

Če je zaradi izločitve ali odsotnosti sodnikov treba nadomestiti več članov senata, določi nadomestne sodnike predsednik Ustavnega sodišča praviloma po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov vseh sodnikov.

5. Po razporedu iz prejšnjih točk odločajo senati tudi po izteku zasedanja do uveljavitve razporeda dela za naslednje zasedanje.

III.

1. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja kazensko-pravnih zadev obravnava ustavne pritožbe zoper posamične pravne akte, izdane v kazenskih postopkih, postopkih o prekrških, ter ustavne pritožbe zoper posamične akte, izdane v upravnem sporu in upravnih postopkih po določbah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

2. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja civilno-pravnih zadev obravnava ustavne pritožbe zoper posamične pravne akte, izdane v pravnih in izvršilnih postopkih, postopkih gospodarskih sporov, postopkih vpisa v sodni register, postopkih po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, insolventnost in prisilno prenehanje, ter ustavne pritožbe zoper posamične pravne akte, izdane v nepravdih, zapuščinskih in zemljiško-knjižnih postopkih.

3. Senat za preizkus ustavnih pritožb s področja upravnopravnih zadev obravnava ustavne pritožbe zoper posamične pravne akte, izdane v postopkih, za katere je določena pristojnost po določbah Zakona o upravnem sporu, ter ustavne pritožbe zoper posamične pravne akte, izdane v postopkih delovnih in socialnih sporov.

4. Ustavno sodišče lahko med zasedanjem s posebnim sklepom določi, da se glede na pripad zadev na posameznem senatu določeno število ustavnih pritožb ali določena pravna področja začasno prenesejo v obravnavo drugemu senatu. Sklep se objavi na spletni strani Ustavnega sodišča.

IV.

Zadeve se dodeljujejo sodnikom po naslednjih pravilih:

1. Zadeve iz vpisnika U-I se dodeljujejo po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov sodnikov tako, da obstajajo posebni vrstni redi za postopke za oceno ustavnosti zakonov, začete z zahtevo, postopke za oceno ustavnosti zakonov, začete s pobudo, in za postopke za oceno ustavnosti drugih predpisov.

2. Predsedniku Ustavnega sodišča se dodeli vsaka peta zadeva iz vrstnega reda zadev, ki bi mu bile dodeljene po IV. 1. točki tega razporeda.

3. Zadeve iz P vpisnika se dodeljujejo med zadevami iz U-I vpisnika – drugi predpisi tako, da se zadeva dodeli sodniku, ki je po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov sodnikov na vrsti za dodelitev U-I zadeve.

4. Zadeve drugih posebnih vpisnikov (U-II vpisnik, Rm vpisnik, Mp vpisnik in drugi posebni vpisniki) se dodeljujejo po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov sodnikov tako, da se vrstni red za vse vpisnike nadaljuje ne glede na statistično leto.

5. Zadeve iz vpisnika Up se dodeljujejo sodnikom glede na njihov razpored v senatih po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov članov senata.

6. Če je v krajšem časovnem obdobju vloženo večje število pobud ali zahtev zoper isti predpis ali splošni akt ali večje število ustavnih pritožb z bistveno enakim dejanskim in pravnim stanjem, se po časovnem zaporedju vložite prva zadeva dodeli sodniku ob upoštevanju abecednega vrstnega reda začetnic priimkov sodnikov, druge zadeve pa se posebej označijo in dodelijo istemu sodniku.

7. Če udeleženec v postopku hkrati ali v krajšem časovnem obdobju vloži pobudo in ustavno pritožbo, ki sta povezani, se zadeva iz U-I vpisnika dodeli sodniku, ki se mu dodeli zadeva iz Up vpisnika po točki IV. 5. tega razporeda.

V.

1. V primerih izločitve sodnika, ki mu je zadeva dodeljena, se sodnik poročevalec določi izmed drugih sodnikov po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov sodnikov, če gre za zadeve iz U-I, P in posebnih vpisnikov iz IV. 3. točke tega razporeda. V zadevah Up vpisnika se zadeva dodeli sodnikoma, članoma istega senata po abecednem vrstnem redu začetnic njihovih priimkov.

2. Ustavno sodišče lahko na seji odloči, da se zadeva dodeli drugemu sodniku poročevalcu.

3. Na podlagi dogovora med sodnikoma se zadeva, dodeljena sodniku, predodeli drugemu sodniku, ki postane sodnik poročevalec.

4. Če je ustavna pritožba sprejeta v obravnavo na podlagi tretjega odstavka 55.c člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – ZUstS) in med sodniki, ki so se izrekli za njen sprejem, ni sodnika, ki mu je bila zadeva dodeljena, postane sodnik poročevalec tisti izmed članov senata, ki se je izrekel za sprejem ustavne pritožbe. Če sta se izrekli za sprejem ustavne pritožbe dva člana senata, postane sodnik poročevalec tisti, ki je po začetnih črkah priimka po abecedi pred drugim, če se ustavna sodnika ne sporazumeta drugače.

5. Predodelitev zadeve izvede na podlagi odredbe generalnega sekretarja Ustavnega sodišča glavna pisarna.

VI.

1. Svetovalkam oziroma svetovalcem Ustavnega sodišča (v nadaljevanju svetovalec) dodeljuje zadeve v delo generalni sekretar Ustavnega sodišča oziroma po njegovem pooblastilu namestnica in pomočnici generalnega sekretarja. Zadeve se dodeljujejo pretežno po enem strokovnem področju. Zadeve, ki jih ni mogoče dodeliti na ta način, se dodelijo ob upoštevanju sorodnosti strokovnih področij med svetovalce tako, da se zagotovi približno enaka obremenjenost svetovalcev enakega položaja.

2. V primeru zelo zahtevnih zadev lahko dodeli generalni sekretar po dogovoru s sodnikom poročevalcem zadevo v delo več svetovalcem, pri čemer določi med njimi, kdo je glavni svetovalec.

3. Če strokovno delo za zadevo opravi zunanji ekspertni strokovnjak, ostane zadeva dodeljena svetovalcu, ki opravi drugo potrebno delo v zvezi z zadevo.

VII.

1. Novo imenovanim svetovalcem dodeli generalni sekretar Ustavnega sodišča zadeve s strokovnega področja, ki ga določi Ustavno sodišče ob odločitvi o objavi prostega delovnega mesta.

2. Zadeve se svetovalcem iz prejšnje točke dodelijo tako, da se jim dodelijo najprej najstarejše zadeve, ki jih imajo v delu svetovalci.

VIII.

1. Odločbe Ustavnega sodišča, izdane v zadevah za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisov, se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije ter v uradnem glasilu, v katerem je bil objavljen predpis.

2. Odločbe in mnenja Ustavnega sodišča, izdani v drugih zadevah iz pristojnosti Ustavnega sodišča, se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, razen odločb, izdanih v zadevah ustavnih pritožb in sporov glede pristojnosti, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, če tako sklene Ustavno sodišče.

3. Sklepi, sprejeti na plenarni seji v zadevah iz pristojnosti Ustavnega sodišča, se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, če tako sklene Ustavno sodišče.

4. Sklepi senatov v zadevah ustavnih pritožb se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, če tako sklene senat.

IX.

Uradne ure v glavni pisarni in knjižnici Ustavnega sodišča so ob ponedeljkih, torkih, četrkih in petkih od 9.00 do 12.00 ure, ob sredah od 10.00 do 15.00 ure.

X.

Razpored dela se razmnoži za predsednika, sodnike, generalnega sekretarja, namestnico in pomočnice generalnega sekretarja ter se objavi na intranetni strani Ustavnega sodišča. Razpored se pritrdi na oglasno desko Ustavnega sodišča ter se, razen točk VI. 4. in VI. 5. objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Ustavnega sodišča.

Dr. Matej Accetto
predsednik

SODNI SVET

3419. Odločba o imenovanju na sodniško mesto

Sodni svet Republike Slovenije je na podlagi 1. točke prvega odstavka 23. člena Zakona o Sodnem svetu in 18. člena Zakona o sodniški službi na 4. seji 8. 10. 2024 sprejel

ODLOČBO

o imenovanju na sodniško mesto

Petra Leskovic Potočnik se z dnem 8. 10. 2024 imenuje na sodniško mesto višje sodnice na Višjem sodišču v Kopru.

Predsednica Sodnega sveta RS
dr. Urška Kežmah

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3420. Pravilnik o spremembah Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest in nazivov javnih uslužbencev Varuha človekovih pravic Republike Slovenije v plačne razrede

Na podlagi tretjega odstavka 70. člena in prvega odstavka 98. člena Zakona o skupnih temeljnih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24 – ZSTSPJS) in 10. člena Zakona o varuhu človekovih pravic – ZVarCP (Uradni list RS, št. 69/17 – uradno prečiščeno besedilo; ZVarCP) izdajam

P R A V I L N I K

o spremembah Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest in nazivov javnih uslužbencev Varuha človekovih pravic Republike Slovenije v plačne razrede

1. člen

(1) V prilogi 1 Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest in nazivov javnih uslužbencev Varuha človekovih pravic Republike Slovenije v plačne razrede (Uradni list RS, št. 101/24; Pravilnik o uvrščanju) se odpravi računska napaka pri izhodiščnem plačnem razredu pred odpravo nesorazmerij na dan 31. 12. 2024 in pri plačnem razredu za prevedbo na delovnem mestu SVETOVALEC VARUHA ZA STRATEŠKO KOMUNICIRANJE (šifra DM: C017935), in sicer se izhodiščni plačni razred pred odpravo nesorazmerij spremeni iz 42. plačnega razreda v 44. plačni razred, plačni razred za prevedbo pa iz 44. v 46. plačni razred.

(2) Hkrati se v prilogi iz prejšnjega odstavka odpravi računska napaka pri številu plačnih razredov za odpravo nesorazmerij, s čimer se pri delovnem mestu SODELAVEC ZA ORGANIZACIJO DOGODKOV IN PROJEKTOV V CENTRU ZA ČLOVEKOVE PRAVICE (šifra DM: C017379) iz 2 na 4.

2. člen

(1) V prilogi 2 Pravilnika o uvrščanju se izhodiščni plačni razred pred odpravo nesorazmerij na dan 31. 12. 2024 v vseh nazivih delovnih mest DIREKTOR STROKOVNE SLUŽBE (ši-

fra DM: C017399), VODJA PODROČJA (šifra DM: C017400), SEKRETAR SVETA VARUHA (šifra DM: C017401), SVETOVALEC VARUHA I (šifra DM: C017402), SVETOVALEC VARUHA II (šifra DM: C017403), POMOČNIK VODJE CENTRA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE (šifra DM: C017404), SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA KADROVSKE IN FINANČNE ZADEVE (šifra DM: C017406), SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA SPLOŠNE ZADEVE (C017407), SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA UPRAVNE ZADEVE (šifra DM: C017398), SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA UPRAVLJANJE S KADRI (šifra DM: C017397), VODJA KABINETA VARUHA (šifra DM: C017408), PREDSTAVNIK VARUHA ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI (šifra DM: C017409), SVETOVALEC VARUHA ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI (šifra DM: C017410) in SVETOVALEC VARUHA ZA MEDNARODNE ZADEVE (šifra DM: C017411) poveča za 2 plačna razreda.

(2) Pri delovnih mestih iz prejšnjega odstavka se spremeni število plačnih razredov za odpravo nesorazmerij iz 4 na 2, razen pri delovnih mestih VODJA PODROČJA (šifra DM: C017400) in POMOČNIK VODJE CENTRA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE (šifra DM: C017404), kjer se število plačnih razredov za odpravo nesorazmerij spremeni iz 2 na 0.

KONČNE DOLOČBE

3. člen

Nova priloga 1 in priloga 2 z dne 16. 12. 2024 sta sestavni del tega pravilnika.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2025.

Št. 0101-9/2024-3-1006

Ljubljana, dne 16. decembra 2024

Peter Svetina
varuh človekovih pravic

Priloga 1 - Prevedba plačnih razredov obstoječih delovnih mest in nazivov plačne podskupine C1, ki ostanejo nespremenjeni

Zap. Št. DM	Šifra DM	Delovno mesto	TR	Šifra N	NAZIV	Izhodiščni PR oz. PR pred nesorazmerij na dan 31.12.2024	Št. PR za odpravo nesoraz.	PR za prevedbo	Prevedeni izhod. PR	Korigiran PR	Izhod. PR
1	C017935	SVETOVALEC VARUHA ZA STRATEŠKO KOMUNICIRANJE	VIII/2	1	VIŠJI SVETNIK III	44	2	46	28	/	28
2	C017015	STROKOVNI SODELAVEC	VIII/2	1	SVETNIK I	36	4	40	22	/	22
3	C017056	SODELAVEC	VIII/1	1	SVETNIK II	34	4	38	20	/	20
4	C017267	SVETOVALEC - ANALITIK CENTRA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE	VIII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	44	4	48	31	/	31
5	C017379	SODELAVEC ZA ORGANIZACIJO DOGODKOV IN PROJEKTOV V CENTRU ZA ČLOVEKOVE PRAVICE	VIII/2	1	VIŠJI SVETNIK III	42	4	46	28	/	28
6	C017223	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA PRAVNA VPRAŠANJA	VIII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	44	4	48	31	/	31
7	C017373	STROKOVNI SODELAVEC ZA PRAVNA VPRAŠANJA	VIII/1	1	SVETNIK I	36	4	40	22	/	22
8	C017285	STROKOVNI SODELAVEC	VIII/1	1	SVETNIK I	36	4	40	22	/	22

Priloga 2 – Prevedba plačnih razredov novih delovnih mest in nazivov plačne podskupine C1

Zap. št. DM /N	Šifra DM	Delovno mesto	TR	Šifra N	NAZIV	Izhodišni PR oz. PR pred odpravo nesorazmerij na dan 31.12.2024	Št. PR za odpravo nesoraz.	PR za prevedbo	Prevedeni izhod. PR	Korigiran PR	Izhod. PR
1	C017399	DIREKTOR STROKOVNE SLUŽBE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	51	2	53	38	/	38
2	C017399	DIREKTOR STROKOVNE SLUŽBE	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	48	2	50	34	/	34
3	C017400	VODJA PODROČJA	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	53	0	53	38	/	38
4	C017400	VODJA PODROČJA	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	50	0	50	34	/	34
5	C017401	SEKRETAR SVETA VARUHA	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	51	2	53	38	/	38
6	C017401	SEKRETAR SVETA VARUHA	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	48	2	50	34	/	34
7	C017402	SVETOVALEC VARUHA I	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	49	2	51	35	/	35
8	C017402	SVETOVALEC VARUHA I	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK III	46	2	48	31	/	31
9	C017403	SVETOVALEC VARUHA II	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK III	44	2	46	28	/	28
10	C017404	POMOČNIK VODJE CENTRA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	53	0	53	38	/	38
11	C017404	POMOČNIK VODJE CENTRA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	50	0	50	34	/	34
12	C017405	NAMESTNIK GENERALNEGA SEKRETARJA VARUHA	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	49	4	53	38	/	38

13	C017405	NAMESTNIK GENERALNEGA SEKRETARJA VARUHA	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	46	4	50	34	/	34
14	C017406	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA KADROVSKE IN FINANČNE ZADEVE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	49	2	51	35	/	35
15	C017406	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA KADROVSKE IN FINANČNE ZADEVE	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK III	46	2	48	31	/	31
16	C017407	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA SPLOŠNE ZADEVE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	46	2	48	31	/	31
17	C017398	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA UPRAVNE ZADEVE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	46	2	48	31	/	31
18	C017397	SVETOVALEC GENERALNEGA SEKRETARJA ZA UPRAVLJANJE S KADRI	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK III	44	2	46	28	/	28
19	C017408	VODJA KABINETA VARUHA	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK I	51	2	53	38	/	38
20	C017408	VODJA KABINETA VARUHA	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK II	48	2	50	34	/	34
21	C017409	PREDSTAVNIK VARUHA ZAODNOSE Z JAVNOSTMI	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	47	2	49	32	/	32
22	C017410	SVETOVALEC VARUHA ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	49	2	51	35	/	35

23	C017410	SVETOVALEC VARUHA ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK III	46	2	48	31	/	31
24	C017411	SVETOVALEC VARUHA ZA MEDNARODNE ZADEVE	VII/2	1	VIŠJI SVETNIK II	49	2	51	35	/	35
25	C017411	SVETOVALEC VARUHA ZA MEDNARODNE ZADEVE	VII/2	2	VIŠJI SVETNIK III	46	2	48	31	/	31
26	C087053	STROKOVNI SODELAVEC ZA FINANČNE ZADEVE	VII/1	0	/	36	4	40	22	/	22
25	C087054	STROKOVNI SODELAVEC ZA SPLOŠNE ZADEVE	VII/1	0	/	36	4	40	22	/	22
26	C086024	SODELAVEC V GLAVNI PISARNI VI	VI	0	/	29	4	33	15	/	15
27	C085055	SODELAVEC V GLAVNI PISARNI V	V	0	/	24	4	28	10	/	10

3421. Akt o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o načinu izvajanja zagovorništva otrok, organizaciji zagovorništva, vključitvi otroka v zagovorništvo ter nalogah, sestavi in načinu dela strokovnega sveta

Na podlagi šestega odstavka 25.a člena Zakona o varuhu človekovih pravic (Uradni list RS, št. 69/17 – uradno prečiščeno besedilo) je Varuh človekovih pravic Republike Slovenije (Varuh) sprejel

A K T**o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o načinu izvajanja zagovorništva otrok, organizaciji zagovorništva, vključitvi otroka v zagovorništvo ter nalogah, sestavi in načinu dela strokovnega sveta****1. člen**

Splošni akt o načinu izvajanja zagovorništva otrok, organizaciji zagovorništva, vključitvi otroka v zagovorništvo ter nalogah, sestavi in načinu dela strokovnega sveta (Uradni list RS, št. 44/18, 4/20, 13/21 in 202/21, Splošni akt) se v 12. členu dopolni tako, da se za zadnjim, devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»Postopek postavitve zagovornika pri Varuhu se vodi in izvede izključno v aplikaciji e-Potrjevanje gradiva (EPG).«.

2. člen

Spremeni se 15. člen Splošnega akta, ki se glasi:

»15. člen

(prijava nasilja nad otrokom)

Če zagovornik na srečanju z otrokom izve, da se je ali se še vedno nad otrokom izvaja nasilje ali da je otrok priča nasilju, je dolžan o tem takoj obvestiti koordinatorja, ta pa Varuha.«.

3. člen

V 16. členu Splošnega akta se drugi in tretji odstavek črtata, doda pa se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Poročila zagovornika o srečanju in drugi dokumenti o zagovorniškem primeru se lahko posredujejo Varuhu izključno preko aplikacije e-Potrjevanje gradiva.«.

4. člen

V 18. členu Splošnega akta se tretji in četrti odstavek črtata, doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Kordinator in zagovornik sta osebno odgovorna za skrbno varovanje dokumentov o zagovorniškem primeru in sta dolžna poskrbeti, da se morebitni zapisi v fizični obliki posredujejo na uradni naslov Varuha v najkrajšem možnem času po zaključku primera.«.

Sedanji peti odstavek se ustrezno preštevilči in postane nov četrti odstavek.

5. člen

Tretji odstavek 19. člena Splošnega akta se spremeni tako, da se glasi:

»Varuh kopijo prejete izjave otroka in poročilo zagovornika ter poročilo koordinatorja posreduje CSD preko varnega elektronskega predala, pristojnemu sodišču pa preko aplikacije e-sodstvo.«.

Za tretjim odstavkom 19. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Varuh lahko dokumente iz prejšnjega odstavka pošlje tudi drugim organom, ki vodijo postopek, s čimer je postopek zagovorništva praviloma končan.«.

6. člen

(1) V prvem stavku drugega odstavka 24. člena Splošnega akta se besedilo »v višini 4,5 točke« nadomesti z besedilom

»v višini 5,5 točke«, v zadnjem stavku tega odstavka istega člena pa se besedilo »v višini 2 točk« nadomesti z besedilom »v višini 2,5 točke«.

(2) Tretji odstavek 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Kordinatorju pripada nagrada za uvodno srečanje v višini 5 točk, za zaključno srečanje v višini 5 točk, za vsako srečanje z otrokom pa v višini 2 točk.«.

(3) V petem odstavku 24. člena se na koncu besedila tega odstavka besedilo »4,5 točke« nadomesti z besedilom »5 točk«.

(4) V drugem stavku sedmega odstavka 24. člena se besedilo »v višini 2 točk za uro« nadomesti z besedilom »v višini 2,5 točke na uro«.

7. člen

Ostale določbe Splošnega akta ostanejo nespremenjene.

8. člen

Ta akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2025.

Št. 0101-24/2021-4-1006

Ljubljana, dne 16. decembra 2024

Peter Svetina
varuh človekovih pravic

3422. Akt o spremembah in dopolnitvah Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje

Na podlagi petega odstavka 124. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21) Agencija za energijo izdaja

A K T**o spremembah in dopolnitvah Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje****1. člen**

V Aktu o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje (Uradni list RS, št. 146/22, 161/22, 50/23, 71/23, 117/23, 5/24, 30/24 in 49/24) se v 12. členu v četrtem odstavku v četrti alineji vrednost »25 %« nadomesti z vrednostjo »15 %«.

V šestem odstavku se datum »8. decembra« nadomesti z datumom »15. decembra«.

V sedmem odstavku se v prvem stavku beseda »osmega« nadomesti s številom »15.«.

V osmem odstavku se v prvem stavku število »20« nadomesti s številom »15«.

2. člen

V 14. členu se v prvem odstavku:

– v prvi alineji vrednost »58 %« nadomesti z vrednostjo »52 %«;

– v drugi alineji vrednost »42 %« nadomesti z vrednostjo »36 %«;

– v tretji alineji vrednost »62 %« nadomesti z vrednostjo »52 %«.

3. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku pri pomenu oznak Tp_{EnmVT} in Tp_{EnmMT} enoti »[EUR/kW]« nadomestita z enotama »[EUR/kWh]«.

V četrtem odstavku se pri pomenu oznake Tp_{EnmET} enota »[EUR/kW]« nadomesti z enoto »[EUR/kWh]«.

4. člen

V 34. členu se v prvem odstavku na koncu stavka pred piko dodata vejica in besedilo »ob upoštevanju tarifne postavke omrežnine za priključno moč, veljavne na dan vložitve vloge za priključitev in sklenitev pogodbe o uporabi sistema«.

V drugem odstavku se besedilo »ob upoštevanju tarifne postavke omrežnine za priključno moč v času izdaje novega soglasja za priključitev« nadomesti z besedilom »ob upoštevanju tarifne postavke omrežnine za priključno moč, veljavne na dan vložitve vloge za priključitev in sklenitev pogodbe o uporabi sistema«.

5. člen

V 49. členu se v tretjem odstavku beseda »oktobra« nadomesti z besedo »septembra«.

6. člen

V 52. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uporabnikom sistema s priključno močjo nad 43 kW se v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025 omrežnina za presežno moč ne obračunava, če uporabnik sistema s strani elektrooperaterja določene dogovorjene obračunske moči za leto 2025 po 31. decembru 2024 ni spreminjal. Uporabniki sistema s priključno močjo nad 43 kW, ki so do 31. decembra 2024 dogovorjeno obračunsko moč za leto 2025 že spremenili v skladu s šestim, sedmim ali osmim odstavkom 12. člena tega akta, lahko najpozneje do 20. januarja 2025 dogovorjeno moč za leto 2025 povrnejo na vrednost dogovorjene obračunske moči, ki jo je določil elektrooperater v skladu s petim odstavkom 12. člena tega akta.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedi »prejšnjega odstavka« nadomestita z besedilom »prvega in drugega odstavka tega člena«.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta akt začne veljati 1. januarja 2025.

Št. 71-9/2024/1

Maribor, dne 13. decembra 2024

EVA 2024-2570-0098

Predsednik sveta
Agencije za energijo
dr. Franc Žlahtič

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3423. Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe tretje alineje 4. točke 38. člena KPZSV, ki se nanaša na delavčevo pravico do odsotnosti z dela s pravico do nadomestila plače, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024

Odbor za razlago Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije je na podlagi 11. točke I. dela Splošne določbe Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 18/94 – ZRPJZ, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 39/99 – ZMPUPR, 102/00, 62/01, 43/06 – ZKoliP, 60/08, 75/08, 107/11, 40/12, 46/13, 106/15, 46/17, 80/18, 5/19 – popr., 160/20, 88/21 in 181/22) na 90. seji dne 22. 11. 2024, sprejel naslednjo razlago

A. Delovna razmerja

13. Odsotnost z dela z nadomestilom oziroma-brez nadomestila plače

38. člen

Kolektivna pogodba za dejavnost zdravstva in socialnega varstva (KPZSV, Uradni list RS, št. 15/94 in nasl.) v 38. členu določa primere, ko ima zaposleni pravico do odsotnosti z dela z nadomestilom plače, med katerimi je naveden tudi en dan zaradi neodložljivega opravka.

Neodložljiv dogodek predstavlja dogodek, ki ga ni mogoče odložiti na kasnejši čas. Gre za izredne dogodke, ki po naravi stvari zahtevajo prisotnost posameznika in ki se jih ne da odložiti. Tako je udeležba delavca starša na maturantskem plesu otroka takšen neodložljiv opravak, saj gre za enkratno, neodložljivo dogodek, pri katerem se od staršev družbeno pričakuje, da ta večer preživijo s svojim otrokom in kot tak predstavlja upravičeno odsotnost z dela.

Predsednica
Odbora za razlago Kolektivne pogodbe
za dejavnost zdravstva
in socialnega varstva Slovenije
Darja Vižintin Zupančič

3424. Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe 90. člena v zvezi s 97. členom KPZSV, ki opredeljuje nadomestilo plače, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024

Odbor za razlago Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije je na podlagi 11. točke I. dela Splošne določbe Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 18/94 – ZRPJZ, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 39/99 – ZMPUPR, 102/00, 62/01, 43/06 – ZKoliP, 60/08, 75/08, 107/11, 40/12, 46/13, 106/15, 46/17, 80/18, 5/19 – popr., 160/20, 88/21 in 181/22) na 90. seji dne 22. 11. 2024, sprejel naslednjo razlago

**B. Tarifni del
6. Nadomestila plače**

90. člen v zvezi s 97. členom

Pri izračunu nadomestila plače v breme delodajalca za tekoči mesec mora delodajalec ugotavljati, kolikšna bi bila delavčeva plača, če bi delavec delal po objavljenem mesečnem razporedu delu.

Predsednica
Odbora za razlago Kolektivne pogodbe
za dejavnost zdravstva
in socialnega varstva Slovenije
Darja Vižintin Zupančič

3425. Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe šestega odstavka 9. člena Aneksa h KPZSV (Uradni list RS, št. 88/21), ki se nanaša na pravico do jubilejne nagrade, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024

Odbor za razlago Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije je na podlagi 11. točke I. dela Splošne določbe Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 18/94 – ZRPJZ, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 39/99 – ZMPUPR, 102/00, 62/01, 43/06 – ZKoliP, 60/08, 75/08, 107/11, 40/12,

46/13, 106/15, 46/17, 80/18, 5/19 – popr., 160/20, 88/21 in 181/22) na 90. seji dne 22. 11. 2024, sprejel naslednjo razlago

5. Jubilejna nagrada

9. člen (jubilejna nagrada)

Delavec je upravičen do izplačila jubilejne nagrade za 10 let delovne dobe (v kar sodi tako delovna doba pri delodajalcu javnega sektorja kot tudi delovna doba pri koncesionarju) pri tistem delodajalcu javnega sektorja ali koncesionarju, pri katerem je bil zaposlen na dan uveljavitve Aneksa h Kolektivni pogodbi zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 88/21), in sicer 4. 6. 2021, če je takrat dosegel ali presegel pogoj 10 let delovne dobe v javnem sektorju ali pri koncesionarju.

Predsednica
Odbora za razlago Kolektivne pogodbe
za dejavnost zdravstva
in socialnega varstva Slovenije
Darja Vižintin Zupančič

OBČINE

ŠKOFLJICA

3426. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2025

Na podlagi 9. in 18. člena Statuta Občine Škofljica, (Uradni list RS, št. 47/19) in 19. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 77/16) je Občinski svet Občine Škofljica na 17. redni seji dne 28. 11. 2024 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2025

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2025 se določi v višini 0,00380 € za stavbna zemljišča pravnih oseb ter v višini 0,00392 € za stavbna zemljišča fizičnih oseb.

2. člen

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2025 dalje.

Št. 007-14/2024

Škofljica, dne 28. novembra 2024

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

3427. Sklep o ugotovitvi obstoja javnega interesa za razlastitev in ustanovitev služnosti v javno korist

Na podlagi drugega odstavka 204. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3, Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 131/23 – ZOR-ZFS, 23/24) in 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19) sprejme Občinski svet Občine Škofljica na 17. redni seji dne 28. 11. 2024

S K L E P

o ugotovitvi obstoja javnega interesa za razlastitev in ustanovitev služnosti v javno korist

1. člen

Občinski svet Občine Škofljica ugotavlja, da je podan javni interes za pridobitev nepremičnin oziroma delov nepremičnin in za pridobitev služnosti v javno korist na nepremičninah, ki so določene v 2. členu tega sklepa, z namenom izvedbe gradnje javne infrastrukture, kar je projekt v javno korist. Nepremičnine in služnosti na nepremičninah so nujno potrebne za izvedbo nadgradnje železniške postaje in nove povezovalne ceste Žagarska ulica–Ul. ob hrastih (Povezovalna cesta Žagarska ulica–Ul. Ob hrastih, PNZ d.o.o., št. projekta: 23_1145 in Nadgradnja železniške postaje Škofljica, št. projekta 21_1019 ter nadaljnimi fazami projektne dokumentacije projekta).

2. člen

Ugotovi se obstoj javne koristi za odkup ali razlastitev in za pridobitev služnosti v javno korist na sledečih nepremičninah ali delih nepremičnin:

Katastrska občina	Parcelna številka	Površina parcele (m ²)	Površina potrebna za odkup ali razlastitev (m ²)	Ostank površine (m ²)	Površina potrebna za začasni poseg (m ²)	Površina potrebna za služnost – trajni poseg (m ²)
LANIŠČE	646/3	983	9	974		
LANIŠČE	656/6	8111	131	7980	102	26
LANIŠČE	656/17	4311	126	4185	140	56
LANIŠČE	656/19	29	1	28	4	2
LANIŠČE	656/20	703	510	193		
LANIŠČE	656/21	539	49	490	0	3
LANIŠČE	656/22	82	82	0		
LANIŠČE	737/71	212	93	119		
LANIŠČE	737/72	32	28	4		
LANIŠČE	737/75	241	71	170	10	4
LANIŠČE	737/150	55	55	0		

LANIŠČE	737/190	7	7	0		
LANIŠČE	737/191	8	8	0		
LANIŠČE	737/285	14	6	8	4	2
LANIŠČE	737/287	57	27	30	16	7
LANIŠČE	737/288	6867	89	6778	145	58
LANIŠČE	737/290	627	518	109	41	19
LANIŠČE	737/292	410	260	150	73	37
LANIŠČE	737/293	157	1	156	18	3
LANIŠČE	737/295	35	1	34		
LANIŠČE	737/337	115	13	102	8	3
LANIŠČE	737/339	3745	305	3440	120	51
LANIŠČE	737/340	2494	305	2189	98	38
LANIŠČE	738/17	712	31	681		
LANIŠČE	738/21	717	78	639		
LANIŠČE	750/26	5629			64	59
LANIŠČE	2403/6	357	110	247		
LANIŠČE	2404/2	326	1	325	0	21
LANIŠČE	656/20	703	193	510		
LANIŠČE	656/21	539	491	48		
LANIŠČE	656/23	5	5	0		
LANIŠČE	737/71	212	0	0	0	29
LANIŠČE	737/72	32	0	0	0	10
LANIŠČE	737/75	241	0	0	0	1
LANIŠČE	737/290	627	47	580		
LANIŠČE	737/291	39	39	0		
LANIŠČE	737/292	410	52	358		
LANIŠČE	737/294	46	46	0		
LANIŠČE	737/295	35	34	1		
LANIŠČE	737/340	2494	4	2490		132
LANIŠČE	2403/6	357	247	110	0	9
LANIŠČE	2403/7	179	179	0		
LANIŠČE	2404/2	326	324	2		0

Površina potrebna za odkup ali razlastitev označuje tisto površino posamezne parcele, kjer je zaradi narave posega izkazana javna korist za pridobitev lastninske pravice, saj bo z izgradnjo povezovalne ceste in s tem povezano nadgradnjo železniške postaje potrebno izkazati obstoj lastninske pravice za postavitve objektov javne infrastrukture (cesta in s cesto povezani objekti).

Površina potrebna za služnost (začasni in trajni poseg) označuje tiste površine, za katere je izkazan javni interes za ustanovitev služnosti za dostop in vožnjo z vsemi vozili ter za potrebe uporabe za izvedbo gradbenih del za izgradnjo in vzdrževanje nove povezovalne ceste in železniške infrastrukture ter za položitev cevi in vodov za napeljavo za komunalno, električno, vodovodno, telekomunikacijsko in drugo omrežje, za postavitve in vzdrževanje objektov javne razsvetljave ali za postavitve druge potrebne infrastrukture za uporabo, dozidavo, rekonstrukcijo ali druga dela gospodarski javni infrastrukturi ter za dostop do teh vodov in infrastrukture.

Razlika med začasnim in trajnim posegom je izkazana v obsegu potrebne služnosti, saj trajni poseg označuje tiste površine, ki so namenjene postavitvi komunalnih vodov (meteorna, fekalna, vodovodna instalacija), začasni poseg pa označuje tiste površine, kjer bo poseg omejen praviloma za čas gradnje. V obeh primerih je izkazan javni interes za ustanovitev služnosti v javno korist za nedoločen čas, saj bodo po končani gradnji te površine potrebne tudi za vzdrževanje infrastrukture.

Podrobneje je območje izkazane javne koristi prikazano v izvlečkih katastrskega elaborata izdelovalca PNZ svetovanje

projektiranje d.o.o., Vojkova cesta 65, 1000 Ljubljana, št. projekta 23_1145 in št. projekta 21_1019, ki sta priloga in sestavni del tega sklepa in prikazujeta območje načrtovane nadgradnje železniške postaje in nove povezovalne ceste.

3. člen

Občinski svet pooblašča župana Občine Škofljica, da v zameno za tržno kupnino odkupi dele nepremičnin, za katere je izkazan javni interes v skladu s tem sklepom, če sporazumni odkup ni mogoč, pa je župan pooblaščen, da sproži postopek razlastitve pred pristojno Upravno enoto.

Občinski svet nadalje pooblašča župana Občine Škofljica, da v delu, kjer je izkazana javna korist za ustanovitev služnosti, ponudi lastnikom nepremičnin sporazumno obremenitev nepremičnin s služnostjo v zameno za tržno nadomestilo, če to ne bi bilo mogoče, pa lahko sproži postopek obremenitve nepremičnin s služnostjo v javno korist pred pristojno Upravno enoto.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 7113-0059/2024-6

Škofljica, dne 28. novembra 2024

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

3428. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica

Na podlagi 28. člena in pravega odstavka 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB2, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 55/17 in 18/21), 24. in 31. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18, 47/19, 189/20 – ZFRO, 54/22 – ZUPŠ-1, 76/23 – ZŠolPre-1B in 122/23 – ZŠtip-1C), Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12 in 55/12 – skl. US: U-I-162/12-5, Up-626/12-5, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US: U-I-186/12-34, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZDavNepr, 85/14, 95/14, 16/15 – odl. US, 24/15 – odl. US, 57/15, 69/15, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1, 33/19 – ZMVN-1A, 72/19, 174/20 – ZIPRS2122 in 139/22 – ZSPJS-AA), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05, 93/15 in 59/19) in 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19) je Občinski svet Občine Škofljica na 17. redni seji dne 28. 11. 2024 sprejel

SKLEP**o spremembah in dopolnitvah Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica****1. člen**

V Sklepu o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica (Uradni list RS, št. 97/14 in naslednji) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»Cene programov predšolske vzgoje v javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica, katerega ustanovitelj je Občina Škofljica, znašajo mesečno na otroka po posameznih programih:

1. starostna skupina:	705,12 EUR
2. starostna skupina:	554,69 EUR«

2. člen

Za čas, ko je otrok odsoten in ne obiskuje vrtca, se cena programa zniža za stroške neporabljenih živil, in sicer 2,90 EUR na dan. Če starši obvestijo vrtec o otrokovi odsotnosti do osme ure, vrtec zniža ceno programa za stroške neporabljenih živil z istim dnevom.

3. člen

Z dnem uporabe tega Sklepa preneha veljati Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica št. 007-06/2024 z dne 12. 6. 2023 (Uradni list RS, št. 69/23).

4. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja se od 1. januarja 2025. Sklep se objavi tudi na spletni strani Občine Škofljica.

Št. 007-13/2024

Škofljica, dne 28. novembra 2024

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

TURNIŠČE**3429. Ugotovitveni sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Turnišče za leto 2025**

Na podlagi 14. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Turnišče (Uradni list RS, št. 79/17) je župan sprejel

**UGOTOVITVENI SKLEP
o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Turnišče za leto 2025****1. člen**

Ugotovi se, da znaša revalorizirana vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ), na območju Občine Turnišče za leto 2025:

- za zazidana stavbna zemljišča 0,000351 EUR,
- za nezazidana stavbna zemljišča 0,000137 EUR.

Vrednost točke se pri izračunu zaokroži na šest decimalnih mest.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2025.

Št. 422-16/2024

Turnišče, dne 11. decembra 2024

Župan
Občine Turnišče
Borut Horvat

3430. Ugotovitveni sklep o določitvi vrednosti točke za odmero občinskih taks za leto 2025

Na podlagi 6. in 16. člena Odloka o občinskih taksah v Občini Turnišče (Uradni list RS, št. 19/09, 53/09 in 71/23) je župan sprejel

**UGOTOVITVENI SKLEP
o določitvi vrednosti točke za odmero občinskih taks za leto 2025****1. člen**

Ugotovi se, da znaša revalorizirana vrednost točke taksnih tarif za odmero občinskih taks po 16. členu Odloka o občinskih taksah v Občini Turnišče 0,107 EUR od 1. 1. 2025 dalje. Vrednost točke taksnih tarif se določa na tri decimalke.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2025.

Št. 422-17/2024

Turnišče, dne 11. decembra 2024

Župan
Občine Turnišče
Borut Horvat

ŽALEC

3431. Sklep o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Žalec za leto 2025

Na podlagi 13. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Žalec (Uradni list RS, št. 173/21, 103/22, 14/23) je župan Občine Žalec sprejel

S K L E P

o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Žalec za leto 2025

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju, ki ga določa Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Žalec, se revalorizira s količnikom, ugotovljenim na podlagi letnega povprečnega indeksa rasti cen življenjskih potrebščin po podatkih Statističnega urada RS.

Indeks rasti cen življenjskih potrebščin za obdobje pred letom, za katero se nadomestilo odmerja, znaša 102,8.

2. člen

Revalorizirana vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Žalec za leto 2025 znaša 0,006209 EUR.

3. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 1. januarja 2025.

Št. 422-0001/2024-44
Žalec, dne 9. decembra 2024

Župan
Občine Žalec
Janko Kos

VSEBINA

PREDSEDNICA REPUBLIKE			
3410.	Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Mongoliji	12407	
3411.	Ukaz o postavitvi stalnega predstavnika Republike Slovenije pri Svetovni turistični organizaciji (UN Tourism)	12407	
MINISTRSTVA			
3412.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o določitvi cene obrazcev potnih listin	12408	
3413.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o izvrševanju Zakona o osebni izkaznici	12408	
3414.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o nošenju, hrambi in vzdrževanju orožja, o vrstah in nošenju uniforme pravosodnih policistov in njihovih položajnih oznakah ter o uporabi, označitvi in opremi vozil	12408	
USTAVNO SODIŠČE			
3415.	Odločba o ugotovitvi, da Sklep o nedopustnosti razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o parlamentarni preiskavi (ZPPre-A, EPA 1470-IX) ni v neskladju z Ustavo	12410	
3416.	Odločba o ugotovitvi, da je Kazenski zakonik v neskladju z Ustavo, ker pri izreku pogojne obsodbe ne določa vštevanja časa preizkusne dobe, ki je v zvezi z istim kaznivim dejanjem že pretekel do razveljavitve prejšnje pravnomočne sodne odločbe	12415	
3417.	Sklep o nesprejemu ustavne pritožbe	12419	
3418.	Razpored dela Ustavnega sodišča za čas pomladanskega zasedanja 2025	12420	
SODNI SVET			
3419.	Odločba o imenovanju na sodniško mesto	12421	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
3420.	Pravilnik o spremembah Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest in nazivov javnih uslužbencev Varuha človekovih pravic Republike Slovenije v plačne razrede	12422	
3421.	Akt o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o načinu izvajanja zagovorništva otrok, organizaciji zagovorništva, vključitvi otroka v zagovorništvo ter nalogah, sestavi in načinu dela strokovnega sveta	12427	
3422.	Akt o spremembah in dopolnitvah Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje		12427
DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
3423.	Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe tretje alineje 4. točke 38. člena KPZSV, ki se nanaša na delavčevo pravico do odsotnosti z dela s pravico do nadomestila plače, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024		12428
3424.	Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe 90. člena v zvezi s 97. členom KPZSV, ki opredeljuje nadomestilo plače, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024		12428
3425.	Razlaga Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije glede določbe šestega odstavka 9. člena Aneksa h KPZSV (Uradni list RS, št. 88/21), ki se nanaša na pravico do jubilejne nagrade, sprejete na 90. seji dne 22. 11. 2024		12428
OBČINE			
ŠKOFLJICA			
3426.	Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2025		12429
3427.	Sklep o ugotovitvi obstoja javnega interesa za razlastitev in ustanovitev služnosti v javno korist		12429
3428.	Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica		12431
TURNIŠČE			
3429.	Ugotovitveni sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Turnišče za leto 2025		12431
3430.	Ugotovitveni sklep o določitvi vrednosti točke za odmero občinskih taks za leto 2025		12431
ŽALEC			
3431.	Sklep o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Žalec za leto 2025		12432

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 12/24

VSEBINA

35.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma o namenskem prispevku med Vlado Republike Slovenije in Svetovnim programom za hrano za projekt iz Strateškega načrta WFP za Kenijo 2023–2027 – krepitev poslovne odpornosti skupnosti v sušnih predelih Kenije	123	41.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o pristopu Kraljevine Švedske k Severnoatlantski pogodbi za Republiko Slovenijo	132
36.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado države Katar o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za imetnike diplomatskih in službenih/posebnih potnih listov	130	42.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Organizacijo Združenih narodov za industrijski razvoj v zvezi s posebnimi prispevki v Sklad za industrijski razvoj	133
	<i>Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>		43.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o izgradnji cestnega mostu čez potok Kamenica med naseljema Božakovo (Republika Slovenija) - Obrež (Republika Hrvaška) na slovensko-hrvaški državni meji	133
37.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Uzbekistan o gospodarskem sodelovanju	132	44.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Turčije o spremembi Sporazuma o sodelovanju v znanosti in tehnologiji med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Turčije	133
38.	Obvestilo o začetku veljavnosti Trgovinskega sporazuma med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Kolumbijo in Perujem na drugi strani za Republiko Slovenijo	132	45.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Suverenega vojaškega bolničarskega reda svetega Janeza iz Jeruzalema, z Rodosa in Malte	133
39.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o pristopu k Trgovinskemu sporazumu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Kolumbijo in Perujem na drugi strani, da se upošteva pristop Ekvadorja za Republiko Slovenijo	132	46.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola med Vlado Republike Slovenije in Švicarskim zveznim svetom o spremembah Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Zveznim svetom Švicarske konfederacije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane v Ljubljani 12. junija 1996 in spremenjene s protokolom, podpisanim v Ljubljani 7. septembra 2012	133
40.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o pristopu Republike Finske k Severnoatlantski pogodbi za Republiko Slovenijo	132			

